

Debatten van de provincieraadszitting

2 december 2015

OPENBARE ZITTING 2 DECEMBER 2015**De heer voorzitter**

Ik verklaar de zitting van de provincieraad van Oost-Vlaanderen voor geopend.

PUNT 1. VOORZITTERSCHAP PROVINCIERAAD (OPENBARE ZITTING)

Opvolging voorzitter Provincieraad

De heer voorzitter

Op 3 december 2012 is een ontvankelijk verklaarde akte van voordracht van een kandidaat-voorzitter van de provincieraad ingediend, waardoor Marc De Buck voorgesteld werd en waardoor hij vanaf 2 december van rechtswege ontslagnemend is als voorzitter van de provincieraad en van rechtswege in die hoedanigheid opgevolgd wordt door mevrouw Greet De Troyer. Mevrouw Greet De Troyer heeft inmiddels het voorschrift van een recent uittreksel uit het bevolkingsregister en een uittreksel uit het strafregister naar voren gebracht, waaruit blijkt dat ze blijvend aan de kiesbaarheidsvoorwaarden voldoet. Mevrouw De Troyer, mag ik u uitnodigen het voorzitterschap op te nemen?

(applaus)

Mevrouw voorzitter

Dank u allemaal. Dank u voor het applaus. Maar het is mede dankzij jullie allemaal, dankzij alle Oost-Vlamingen, dat ik deze functie mag uitoefenen. Ik weet, de academische zitting is om 17.00 uur, maar ik kon het vandaag niet laten om eenieder, en zeker de deputatie, mijn collega's en de heer griffier, te bedanken. Dat kon ik niet laten. Mijn speech zal gegeven worden om 17.00 uur. Dus moet ik nu direct naar de agenda. Men vraagt hier al het woord. Mevrouw Baeyens.

Mevrouw Baeyens

Mevrouw de voorzitter, in naam van alle vrouwelijke provincieraadsleden wil ik toch even de aandacht voor dit historisch moment. Een vrouwelijke voorzitter voor onze Oost-Vlaamse provincieraad. We hadden het wel durven dromen, maar vandaag wordt het werkelijkheid. Dit kunnen wij als vrouw alleen maar toejuichen. We zijn ervan overtuigd dat uw vrouwelijke flair onze provincieraad zal opruimen en verfrissen en kunnen alleen maar verheugd zijn. Om het samen te vatten in het Ninovs: we zijn vrij content voor haar, maar ook voor ons, en het is u erg gegund.

(applaus)

Mevrouw voorzitter

Mevrouw Baeyens, bij dezen dank ik u. En uiteraard, in naam van alle vrouwen, in naam van alle Oost-Vlaamse vrouwen, maar ook in naam, ik heb het daarstraks ook gezegd tegen gedeputeerde de heer Dauwe, van alle mama's. Want zonder mama's zouden er geen mannen zijn. Dank u, mevrouw Baeyens.

DEBATTEN

PUNT 2. BUREAU – HERSAMENSTELLING N.A.V. DE OPVOLGING VAN DE VOORZITTER VAN DE PROVINCIERAAD (OPENBARE ZITTING)

Aanduiding van een lid in vervanging van Greet De Troyer
Voordracht: Dursun Alici

Mevrouw voorzitter

Goed, dan begin ik nu aan punt 2 van de agenda. Dan hebben wij de samenstelling van het bureau, de wijzigingen. Men gaat in mijn vervanging voorzien als lid van het bureau. Er is een voordracht van mevrouw Dursun Alici en dat is bij geheime stemming. Bij dezen ga ik de stemming openen en vraag ik dat iedereen gaat stemmen. Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft ondertussen iedereen gestemd? U weet dat ik nogal vlug ben. Ik zal mij aanpassen.
Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming. Dan zie ik 57 'ja', 6 onthoudingen en 1 'nee'.
Bij dezen is dit punt goedgekeurd.

PUNT 3. COMMISSIES – SAMENSTELLING (OPENBARE ZITTING)

Nieuwe samenstelling van de commissies

Mevrouw voorzitter

Dan heb ik punt 3, de commissies en de nieuwe samenstelling van de commissies. Dit werd overgemaakt aan mevrouw Haegens en dat wordt opgenomen in de notulen, waarvan akte.

PUNT 4. BELEIDS- EN BUDGETBESPREKING (AANGEPAST MEERJARENPLAN 2014 – 2019 EN BUDGET 2016) (OPENBARE ZITTING)

Afronding debatten en slotverklaringen

Mevrouw voorzitter

Dan ga ik onmiddellijk verder met de beleids- en budgetbesprekingen. We gaan verder waar we gisteren zijn geëindigd. Dat is bij de erediensten en vrijzinnige centra. Dan kan ik nu het woord geven aan de heer Steve Herman. De heer Herman heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, eens te meer voorziet het budget 2016 van onze provincie subsidies aan diverse islamitische moskeeën. Het subsidiebedrag van 142.000 euro in 2016 betekent een stijging van niet minder dan 27% ten opzichte van 2015. Nu, opvallend is dat het leeuwendeel van deze subsidies terechtkomt bij moskeeën die geleid worden door de zogenaamde Diyanet. Met andere woorden: het Turkse ministerie van religieuze zaken. Het gezag over deze Diyanet-moskeeën rust bij de Turkse overheid, die er tevens de imam aanstelt. Deze imams zijn dus in feite Turkse staatsambtenaren die door Turkije slechts voor een beperkte tijd naar het buitenland worden gezonden ten einde de integratie in de gastsamenleving te vermijden. In onze provincie behoren de gesubsidieerde moskeeën te Ledeberg, die van Sint-Niklaas en te Aalst tot de zogenaamde Diyanet-moskeeën. De voornaamste begunstigde van onze subsidies blijkt dus in feite de Turkse overheid te zijn. Nog gekker wordt het als men weet dat de Tevhid Camii-moskee te Gent eigendom blijkt te zijn van de radicale moslimbeweging Milli Görüs en dat de oprichters ervan door andere Turken als fundamentalistisch worden beschouwd. Milli Görüs wordt er door de Duitse staatsveiligheid trouwens van beschuldigd de wereldlijke orde af te

willen schaffen en te willen vervangen door een islamitische gemeenschap. Dat de dag van vandaag. Tevens is er van geen van de vijf gesubsidieerde moskeeën een actuele website te vinden. Enkel van twee ervan vindt men een Facebook-pagina waarop men uitsluitend Turks kan lezen. Van wil tot integratie gesproken. Men kan zich dan ook terecht afvragen waarom de Vlaamse regering deze moskeeën erkent en stellen dat de Vlaamse overheid niet al te kritisch is met betrekking tot haar erkenningspolitiek. De theorie van de Vlaamse overheid dat men via moskeesubsidies wil komen tot een soort van Vlaamse of Europese islam raakt dan ook kant noch wal. Het is niet omdat wij centen geven, dat men daarmee de loyauteit van de betrokken moskee koopt. Terwijl de Vlaamse regering beweert de radicalisering te bestrijden enerzijds, subsidieert zij anderzijds via subsidies aan deze moskeeën het radicaal islamitisch gedachtegoed. Moskeeën propageren immers de islam, waarvan de voorschriften op meer dan één punt haaks staan op de fundamentele principes van onze vrije samenleving. Dat wordt overal in de wereld waar de islam het voor het zeggen heeft dag na dag bewezen. Ik blijf dan ook fundamenteel gekant tegen de financiering en de verspreiding van de islam via moskeeën met Vlaams belastinggeld. Ik roep deze provincieraad, zoals ik elk jaar doe trouwens, op en ik doe dat uiteraard tegen beter weten in, om een daad van verzet te plegen tegen dit desastreuze beleid van de Vlaamse regering en de voorziene moskeesubsidies te schrappen. Een bijkomende vraag: vanwaar de substantiële verhoging in subsidies van de Yavuz Sultan Selim-moskee, de Hicret Camii-moskee, de Tevhid Camii-moskee en de Ensarija-moskee?

Mevrouw voorzitter

Goed, de heer Herman, ik dank u. Ik geef het woord aan gedeputeerde Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Achtbare collega's, naar de collega die de vraagstelling gedaan heeft, de heer Steve Herman, kan ik in feite zeer kort zijn. Het komt erop neer dat, zodra een moskee is erkend door de Vlaamse overheid, de provincie een decretale verplichting heeft voor het bijpassen van deze exploitatiekosten. De provincie heeft dus geen enkele bevoegdheid om budgetten te schrappen, ook al zou ze dat soms wel willen. Wel is het zo dat de provincie een zekere impact heeft op de erkenning zelf van de moskee. Vorig jaar is de werkwijze al meegedeeld, hoe de islamitische gemeenschap erkend wordt. Ik kan u die gegevens bezorgen. Ook de mogelijkheden voor de opheffing van de erkenning. Wat de cijfers van het budget 2016 betreft, kan ik u het volgende meedelen. Het bedrag van 115.000 euro voor het jaar 2015 heeft de daadwerkelijk uitbetaalde subsidies, dus de bedragen opgenomen in het budget, tot voorwerp, terwijl het bedrag van 142.683 euro een raming is van de uitbetaalde subsidies voor 2016. Als we kijken naar het initieel budget van 2015 van de erediensten, dan is dat 140.100 euro. Uit die cijfers is het duidelijk dat de subsidies die ingeschreven worden in het budget van 2016 in dezelfde lijn liggen als de subsidies die voorzien waren in het oorspronkelijke budget van 2015. Dus van een substantiële verhoging is geen sprake. De initiële voorziene subsidies voor 2015 werden na budgetwijziging bijgestuurd in de provincieraad in de loop van 2015. Hetzelfde zal gebeuren voor de eventuele ingeschreven subsidies van 2016.

U spreekt ook over Diyanet. Wat de provincie Oost-Vlaanderen betreft, hebben we weet van twee islamitische gemeenschappen die voor een moskee een huurovereenkomst hebben afgesloten met hen, namelijk Kevser in Aalst en Yavuz Sultan Selim in Gent, Ledeberg. Over Milli Görüs is er minder informatie bekend. Volgens de executive van de moslams in België hebben de verenigingen die gelieerd zijn aan deze organisatie zich sinds het begin van 1980 afgesplitst van de Diyanet-kringen en hebben zij geen eigen moskeeën opgericht. Nog steeds volgens de executive zouden er in Vlaanderen achttien Milli Görüs-moskeeën zijn. Voor de provincie Oost-Vlaanderen zijn ons evenwel geen concrete gegevens dienaangaande bekend.

Ten derde, de concrete toepassing van de taalwetgeving is een van de absolute erkenningscriteria. Dat is en blijft een heikel punt. In het verleden zijn reeds twee moskeeën, Ensarija in Gent en Yavuz Sultan Selim in Ledeberg per brief op de vingers getikt omwille van het feit dat hun website niet conform de taalwetgeving is. Rekening houdend met deze wetgeving en de adviespraktijk van de vaste commissie voor taaltoezicht hebben ze toen gesteld dat deze website zo moest zijn opgebouwd dat reeds bij het eerste bezoek aan deze website de Nederlandse tekst onmiddellijk en als enige zichtbaar wordt. In deze brieven werden beide moskeeën er ook op gewezen dat de ultieme sanctie voor het niet naleven van de taalwetgeving de opheffing van de erkenning van de moskee is. Onze diensten controleren op regelmatige tijdstippen deze naleving van de taalwetgeving. Anderzijds is het natuurlijk zo dat een

DEBATTEN

moskee niet verplicht is om een website te hebben. De problematiek van de Facebookpagina's is een recenter gegeven. Op de meest recente decretale overlegbespreking van oktober 2015 werd de moskee Yavuz Sultan Selim erop gewezen dat de taalwetgeving uiteraard ook van toepassing is op de mededelingen die op Facebook worden gedaan. In dit verband werd aan de voorzitter van de moskee dan ook de suggestie gedaan om te werken met een zogenaamde gesloten Facebookpagina, die alleen voor leden toegankelijk is.

Ten slotte nog een woordje over de Syriëstrijders en de radicaliserende jongeren. Deze problematiek werd geagendeerd en besproken op het decretale overleg van april 2015 met elk van de vijf erkende moskeeën. De resultaten van deze besprekingen zijn als volgt. Elk van de moskeeën liet weten dat zij geen tekenen van radicalisering zien bij de gelovigen van hun gemeenschap. Zelf zijn zij ook gekant tegen de radicalisering. Zodra ze daar aanwijzingen voor hebben, zullen ze zo snel mogelijk de politiediensten verwittigen. Twee van de moskeeën, Ensarija en Yavuz Sultan Selim, geven ook aan dat het net de jongeren zijn die de raad van de imam en van hun ouders in de wind slaan, en die meer oog hebben voor virtuele imams op het internet, die radicaliseren. Het grootste probleem van deze radicaliserende jongeren blijkt te zijn hun isolement. Deze twee moskeeën lieten ons ook weten dat de meeste geradicaliseerde jongeren die in de pers komen, van Noord-Afrikaanse of Arabische origine zijn. Voor hun Bosnische, respectievelijk Turkse gemeenschap is het probleem veel en veel minder aan de orde. Ik dank u.

Mevrouw voorzitter

De heer gedeputeerde, ik dank u voor de omstandige uitleg. De heer Herman, volstaat dat?

De heer Herman

Nog kort, voorzitter. Ik dank de gedeputeerde ook voor zijn omstandige antwoord. Ik zal u de documenten bezorgen die bewijzen dat de moskee te Ledeberg behoort aan die extremistische organisatie. Ik hoop dat de provincie dan ook actie onderneemt. Wat de controle op de moskeeën betreft, zou ik willen zeggen: vertrouwen is goed, controle is beter.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mevrouw de voorzitter, ik dank de heer Herman om de betreffende documenten te mogen ontvangen. Ik zal die aan onze diensten onmiddellijk overmaken. Dank u.

Mevrouw voorzitter

Goed, ik dank u. Dan gaan we naar het punt cultuur, kunsten, cultuurpatrimonium, erfgoed en archiefbeleid. Ik geef het woord aan de heer Verzele. U heeft het woord.

De heer Verzele

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Vooreerst wil ik ook zeggen dat alle mannen in dit halfroond u een grote proficiat toewensen en dat wij heel blij zijn dat er een dame aan het roer is en het voorzitterschap waarneemt.

(applaus)

Zijnde door uw frisse verschijning en ik hoop, u kennende, met een flinke dosis humor. Wij hebben ons alvast de outfits aangepast naar u. En als het flesje dat voor mij staat waarheid is, dan staat er bij het rode dopje 'top' onder. Ik hoop dan ook dat het van die kwaliteit zal zijn. Ik wens u ook alle succes toe namens alle mannen van Oost-Vlaanderen.

Mevrouw voorzitter

Het stemt mij zeer gelukkig, de heer Verzele. U heeft het woord.

De heer Verzele

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Uiteraard wil ik tussenkomen over het cultuurbeleid. We hebben al enkele jaren, we zijn toch ook al het derde jaar bezig, de loftrumpet laten schallen over het cultuurbeleid. Iedereen weet dat het cultuurbeleid in Oost-Vlaanderen de koploper is. De numero uno van gans het land, dat is ook bewezen via cijfers en realisaties, dat is niet om de loftrumpet naar deputé Dauwe te zwaaien, maar gewoon omdat dat de waarheid is. Het kabinet van deputé Dauwe en de mensen die er werken hebben daar prachtige resultaten geleverd. Ook wordt die loftrumpet soms gezwaaid door de gouverneur die als stopwoord graag het woord 'cultuur' gebruikt. Sommigen gebruiken 'ehm' of 'oh', de gouverneur gebruikt als stopwoord 'cultuur', iets dat wij heel graag hebben. Hij mag dat blijven doen. Jammer voor die persoon dat hij als grote vertegenwoordiger ziet dat bepaalde zaken daar verdwijnen voor een man met zo een groot cultureel hart. Goed, wij ervaren dat zelf altijd als raadslid bij de vele activiteiten waar we bij aanwezig zijn op de diverse plaatsen in onze provincie. Maar zoals de democratie in elkaar zit, zal dat moeten veranderen vanaf 2017. Als je in bepaalde raden zit of als er bepaalde beslissingen genomen worden en het is uw mening niet, dan moet je je daar bij kunnen neerleggen. Maar dat wil niet zeggen dat je je mening daarover niet mag blijven verkondigen. Want ik blijf het raar vinden dat mensen het als een overwinning zien, deze besluitvorming. Maar we moeten daarmee leren leven en we moeten daar het beste van maken. Vandaar mijn vraagstelling naar de opvolger ervan. Als het goed kwalitatief cultuurbeleid nu bezig is, hoe gaat dat zijn in de toekomst? Vandaar dat ik vier vragen heb:

1. Hoe wordt dit beleid bestendig door de toekomstige instanties die hiervoor moeten instaan?
2. Wordt de kennis, de knowhow en de kwaliteit van onze provinciedienst Cultuur doorgegeven?
3. Op welke basis zijn hierover gesprekken en initiatieven met de gemeenten en de Vlaamse overheid om diezelfde hoogstaande kwaliteit en opvolging te garanderen?
4. Wat doet men met de initiatieven die niet lokaal kunnen worden overgenomen en die te specifiek zijn voor de regio, en die dus eigenlijk niet passen voor gans Vlaanderen, die wel bovenlokaal zijn? Ik denk aan sites zoals Velzeke en Ename, waar je een bovenlokaal karakter hebt, maar die toch net te klein zijn om bij het Vlaamse te horen. Dat zijn een paar vraagtekens waar we een oplossing voor moeten vinden, of het naar Vlaanderen of naar de gemeenten gaat. Ik noem nog een gebouw, ik denk aan het Cartoon Center in een bepaalde gemeente. Ik denk dat daar in de toekomst nog wel over gepraat zal worden, misschien vandaag nog.

Kort samengevat, al die gegevens samen: hoe kan onze cultuurdienst de garantie bewijzen voor het stevige cultuurbeleid als het overgedragen wordt? Ik zou daar een duidelijk antwoord op willen hebben. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, de heer Verzele. Ik geef het woord aan de gedeputeerde. U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Jozef Dauwe

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wil vooreerst de vraagsteller bedanken voor de woorden van lof aan onze diensten van cultuur. Het is vanzelfsprekend dat het ook de betrachting is en blijft van de provincie dat het uitgebouwde en door de sector gewaardeerde regionale cultuurbeleid kan bestendig worden. Wat betreft het grondgebonden gedeelte, namelijk het regionale beleid op het vlak van onroerend erfgoed, zijn we zelf aan zet en bouwen we dit als provincie Oost-Vlaanderen ook verder uit. Concreet betekent dit een blijvende inzet op de preventieve erfgoedzorg door onze overal geroemde Monumentenwacht Oost-Vlaanderen. Ten tweede, de aandacht voor publiekswerking via publicaties en consulentschap onroerend erfgoed. Ten derde, de onroenderfgoeddepotwerking, zeer belangrijk. En ten slotte het molenconsulentschap vanwege het Provinciaal Molencentrum Mola.

Wat betreft de provinciale opdrachten en instellingen die op de ontwerplijst staan om te worden overgeheveld, hetzij naar Vlaanderen, hetzij naar het lokale niveau, kunnen wij alleen maar hopen dat het lopende traject van afslanking van de provincies dit regionale aanbod op het vlak van dienstverlening en ondersteuning niet wezenlijk zal verschrompelen. We moeten zeker proberen te vermijden dat de

DEBATTEN

opgebouwde expertise, de regionale samenwerkingsinitiatieven en de netwerken verloren gaan. Uit de contacten van de afgelopen jaren met de sector en met de lokale overheden, onder meer tijdens de werkbezoeken van de ronde van de deputatie, blijkt immers sterk een sfeer dat de provincie een wezenlijke, complementaire en gewaardeerde rol vervult in het stimuleren, verbinden en adviseren van het rijke en fijnmazige regionale cultuuraanbod in onze provincie. Zowel in het goedgekeurde voorontwerp van het decreet van de Vlaamse regering inzake de vernieuwde taakstelling en de gewijzigde financiering van de provincies, als in de beleidsbrief Cultuur van 2015-2016 van minister Gatz, wordt gesteld dat de betrokken provinciale bevoegdheden en instellingen worden overgenomen, inclusief personeel, middelen, rechten en plichten. In functie daarvan werden in de loop van 2015 zowel de over te dragen opdrachten als instellingen geïnventariseerd. Momenteel voert Vlaanderen ook gesprekken met de lokale overheden met betrekking tot de over te hevelen instellingen. Onze provincie is zelf niet bij die gesprekken betrokken, maar we hebben natuurlijk voordien met het kabinet daarover zelf van gedachten mogen wisselen. Dit alles neemt niet weg dat wij blijven pleiten voor:

1. het verzekeren van de continuïteit van de regionale dienstverlening en ondersteuning door ter zake goed opgeleide en ervaren experts en consultants;
2. het in de regio op maat kunnen en mogen werken binnen algemeen vastgestelde kaders met de overheid en het belangrijke middenveld;
3. de dynamiek en creativiteit eigen aan de cultuursector, de nodige groeikansen en experimenteerruimte te blijven geven.

Ik dank u.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer gedeputeerde. De heer Verzele, volstaat het antwoord? Goed, dan dank ik u. Ik ga naar het punt van mevrouw Buysse. U heeft het woord.

Mevrouw Buysse

Dank u, mevrouw de voorzitter. De provincie heeft in de afgelopen jaren in heel belangrijke mate ondersteuning geboden aan de gemeenten op het vlak van de bibliotheken. Het Oost-Vlaams informatienetwerk van openbare bibliotheken betekent vandaag in de meeste Oost-Vlaamse gemeenten een enorme meerwaarde. De bibliotheken staan anderzijds voor grote uitdagingen. Ze worden enerzijds niet gespaard in de bezuinigingsgolf, er is geen wettelijke verplichting meer voor gemeenten om een bibliotheek te hebben en er is ook geen zicht op wat de verdere digitalisering in de maatschappij zal betekenen voor de uitleen van boeken. In de inleiding van het meerjarenplan staat dat de provincie in samenspraak met de gemeenten de komende jaren zal verder bouwen aan digitale bibliotheken, aangepast aan de noden van de toekomst. Ik wil graag weten hoe de deputatie deze visie zou willen verduidelijken en welke acties de deputatie voor ogen heeft om daaraan te werken. Zijn dit acties die later door Vlaanderen zullen worden overgenomen? Of is er nog helemaal geen zicht op of Vlaanderen de intentie heeft om de ondersteuning van de gemeentelijk bibliotheken van de provincie over te nemen? Verder kunnen we ook lezen dat er een aantal zaken zullen worden bijgestuurd, rekening houdend met het Vlaams regeerakkoord en dat er extra aandacht zal gaan naar onder meer het uitbouwen van zo klantvriendelijk mogelijke toegangsportalen en regionale samenwerkingen. In het Meetjesland bestaat reeds een lange traditie van regionale samenwerking door de bibliotheken. Deze regionale samenwerking is vandaag zelfs geïntensiveerd en heeft geresulteerd in een Regiobib, waarbij bijvoorbeeld personeelsleden vanuit de verschillende gemeenten zich meer zullen gaan specialiseren en hun kennis en kunde inzetten voor de volledige regio en niet enkel meer voor hun eigen lokale bibliotheek. Bovendien zullen ze een gezamenlijk catalogusbeleid gaan bepalen en gezamenlijk boeken aankopen doen, waardoor ze grotere kortingen kunnen krijgen bij hun leveranciers. Is dit een voorbeeld van wat de provincie met deze doelstelling voor ogen heeft? Hoe ziet de deputatie de bibliotheek van de toekomst? In welke zin kan de provincie nog een bepalende rol gaan spelen in de uitbouw van de bibliotheek van de toekomst? Graag had ik enkele toelichtingen gekregen op de visie en de concrete acties opgesomd gekregen. Dank u wel.

Mevrouw voorzitter

Dank u, mevrouw Buysse. Ik geef het woord aan gedeputeerde de heer Dauwe. U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ben ik verkeerd dat de volgende vraag eigenlijk over hetzelfde onderwerp gaat?

Mevrouw voorzitter

Dat is juist, dat is de vraag van de heer Verzele. Hij mag eerst zijn vraag stellen. Ik heb geen problemen. Dan kunnen we het antwoord geven. Is iedereen daarmee akkoord? Ja, goed.

De heer Verzele

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik zal het heel kort houden, omdat het inderdaad over een aanvulling gaat. Mevrouw Buysse was heel duidelijk met een ganse waslijst en opsommingen van wat het sterke bibliotheekbeleid inhoudt. Ook hier even de kanttekening bij het verhaal waar we moeten instappen, omdat dat zo democratisch beslist is, zo eenvoudig is dat. Ik heb een vraag over wat er tussenin ligt, wat net te groot is voor een gemeente en net te streekgebonden is voor Vlaanderen. Ik denk bijvoorbeeld aan de samenwerkingsverbanden die er zijn tussen enkele gemeenten in het bibliotheekverhaal. Dus eigenlijk is mijn vraag zeer analoog aan mijn eerste vraag over het algemeen cultuurbeleid, een vraag gericht naar de garantie voor de toekomst. Hoe wordt die hoogstaande kwaliteit van de mogelijkheden voor de bibliotheekwereld gegarandeerd? Wordt het prachtige bibliotheekverhaal Oost-Vlaanderen doorgetrokken naar Vlaanderen toe? Neemt de provincie Oost-Vlaanderen ook zelf een positief initiatief en wacht ze niet af wat Vlaanderen doet? Neemt de provincie dus zelf die positieve stap? En hoe zijn de gesprekken en/of contacten met het kabinet en de diensten van minister Gatz? Dank u wel.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer Verzele. Gedeputeerde Dauwe, u gaat dus op de twee vragen een antwoord geven. U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Achtbare collega's Buysse en Verzele, het bibliotheekbeleid is sinds meer dan vijftig jaar inderdaad een paradepaardje van de provincie Oost-Vlaanderen die op dat gebied een primaire rol gespeeld heeft in de verdere ontwikkeling van het bibliotheeklandschap in heel Vlaanderen. Wat de situatie van de bovenlokale ondersteuning van de Oost-Vlaamse bibliotheeksector vanaf 1 januari 2017 betreft, daarover zal eigenlijk pas duidelijkheid kunnen komen binnen een aantal maanden. Mevrouw Homans, de minister die bevoegd is, gaf aan dat het veranderingstraject in overleg met de VVP en met de individuele provincies zal gebeuren om zo tot concrete afspraken te komen over timing en inhoud van dit dossier. De Vlaamse overheid kiest voor een zachte inkanteling van de provinciale bedrijfstak cultuur naar Vlaanderen. Het uitgestippelde traject loopt, waarbij de inventarisatiefase eind maart van dit jaar werd afgerond. Er werden toen bilaterale gesprekken opgestart bij de provincie. We hebben daar ook aan mogen deelnemen. Na andere provincies gehoord te hebben, volgde een terugkoppeling over een gemeenschappelijk afrekeningskader. Deze gesprekken werden gefinaliseerd eind juli 2015. Het besluit van de Vlaamse regering van juli 2015 zegt over het streekgericht bibliotheekbeleid het volgende. Er moet nog worden bepaald of deze taakstelling zal worden overgenomen door de Vlaamse administratie of dat deze taak zal toegevoegd worden aan de opdracht van Bibnet vzw. Dat is het enige wat we daarover tot op heden weten. In zijn beleidsbrief Cultuur die op 19 oktober 2015 werd gepubliceerd, geeft minister Gatz het volgende aan, letterlijk: "In 2016 zal ik de overdrachten van de persoonsgebonden taken verder voorbereiden." De minister gaf in dat document ook aan te zullen werken aan een regionaal cultuurbeleid dat een verrijking zal betekenen voor het huidige kunsten- en cultuurlandschap. De effectieve overheveling van deze persoonsgebonden materies heeft, zoals u allemaal al dikwijls gehoord hebt, plaats op 1 januari 2017. Op welke manier dat concreet zal gebeuren en welke taken zullen worden meegenomen, is op dit moment niet bekend. Althans niet aan ons. Wat de ondersteuning van het provinciebestuur van het digitale luik van de bibliotheken betreft, kan momenteel enkel worden gesteld dat de bestaande ondersteuning ook in 2016 verder zal worden gezet

DEBATTEN

en dat IVA eGov onderhandelingspartner is en blijft bij de verdere uitbouw van het Vlaamse bibliotheekportaal door Bibnet of zijn opvolger. Wat de situatie in 2017 zal zijn, is zoals reeds meermaals gezegd niet duidelijk.

Wat de ondersteuning van de regionale bibliotheeksamenwerking betreft, kan gesteld worden dat onze diensten een zeer belangrijke rol gespeeld hebben in de doorgedreven samenwerking tussen de bibliotheken. Bij de bibliotheken Meetjesland, onder de vleugels van COMEET, en bij Route 42, heeft dit geleid tot de concrete stappen om te komen tot Regiobib. Deze ondersteuning bestond uit een intensieve begeleiding via bibliotheekmedewerkers, bibliotheken en een degelijke financiële ondersteuning. Het is de bedoeling deze ondersteuning ook in 2016 nog verder uit te keren. De intensieve begeleiding zal ook nog door de overgebleven beleidsmedewerker (enkelvoud) gebeuren. Wat deze situatie voor de regionale ondersteuning in 2017 zal zijn, ik herhaal het nogmaals: dat is ons niet duidelijk. De vermelding van minister Gatz te zullen werken aan een regionaal cultuurbeleid kan misschien een aanduiding zijn voor de richting waarin door Vlaanderen kan worden gedacht. Gezien de gewijzigde situatie qua bevoegdheden is het weinig waarschijnlijk dat de provincie nog verder een bepalende rol zal blijven spelen in de uitbouw van de bibliotheek van de toekomst.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer gedeputeerde. Mevrouw Buysse, de heer Verzele, volstaat het antwoord of wenst u nog tussen te komen? De heer Verzele, u heeft het woord.

De heer Verzele

Ja, maar heel kort. Het gaat eigenlijk niet rechtstreeks naar deputé Dauwe, want het huiswerk is hier altijd goed gemaakt geweest in deze raad. Maar het zou mooi zijn mocht het signaal doorgegeven worden naar de vrienden van de Vlaamse gemeenschap. Beslissen en een standpunt innemen is één zaak, maar dan ook effectief er iets mee doen en de voorbereiding – men is er al jaren over aan het praten. Als ik hoor, de heer gedeputeerde, dat u weinig respons krijgt vanuit de Vlaamse gemeenschap, dat is eigenlijk wel een beetje – zacht uitgedrukt – jammer. Ik zal het beleefd uitdrukken: jammer. Maar ik vind dat eigenlijk er een beetje over. Dus als je een stap neemt, moet die voorbereiding goed zijn. De expertise is er, dus misschien zou het mooi zijn moest iemand kunnen het initiatief nemen en de mensen wakker schudden in de Vlaamse gemeenschap hoe zij die expertise gaan gebruiken. Dat zou alvast één positief verhaal zijn in dit verhaal, dat dat zou gebeuren.

Mevrouw voorzitter

Goed, de heer Verzele, waarvan akte, eveneens uw oproep. Dat volstaat, mevrouw Buysse?

Mevrouw Buysse

Ik wil mij aansluiten bij de heer Verzele.

Mevrouw voorzitter

Dank u. Dan ga ik naar de vraag van de heer De Vis. De heer De Vis, u heeft het woord.

De heer De Vis

Dank u vriendelijk, mevrouw. De ruwbouwcontouren van de nieuwe stadsbibliotheek zijn reeds zichtbaar. Naar wij vernemen in de pers gaan de deuren van de bibliotheek open in het najaar van 2016. Naast de functie van bibliotheek zou het multifunctionele gebouw ook aangewend worden voor allerlei activiteiten, gaande van lezingen, vergaderingen, muziek beluisteren en zo verder. Zoals bekend heeft de provincie haar financiële participatie in het project opgedreven op voorwaarde dat de stad Gent de lening van de provincie zou overnemen als de provinciebelastingen geïnd op het grondgebied van Gent zouden

overgedragen worden aan de stad. Ondanks deze provinciale participatie in het project krijgen de provincieraadsleden weinig tot geen toelichting omtrent de ontwikkeling van De Krook. Wat is nu de feitelijke situatie? Hoeveel bedraagt de lening? Hoe en met welke initiatieven gaan we de destijds toegemeten ruimte in het project invullen?

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer De Vis. De heer de gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Jozef Dauwe

Mevrouw de voorzitter, dank u. Waarde collega De Vis, de beslissing van de Vlaamse regering om de provincies geen persoonsgebonden bevoegdheden meer te laten uitoefenen en bovendien geen bovenlokale taken of gebiedsgerichte initiatieven op het grondgebied van de stad Gent te laten toekennen, is ondertussen genoegzaam bekend. Hierdoor worden ook onze plannen in verband met de Waalse Krook doorkruist. Dat is een tweede beslissing, losstaand van de eerste, dat Gent dus als het ware voor een groot stuk, wat men noemt 'provincievrij' wordt. Bij die wetenschap heeft de provincieraad op 17 december 2014, dus vorig jaar, beslist om geen gebruik te maken van het gebouw, omdat Gent dat zal overnemen. Evenwel heeft de raad toen beslist om het oorspronkelijke financiële engagement na te komen, evenwel onder de opschortende voorwaarde dat tussen de provincie en de stad Gent een overeenkomst wordt afgesloten waarin de stad zich ertoe verbindt om op de startdatum waarop de opbrengsten die de provincie uit de belastingen in de stad Gent genereert, op het moment dat die aan de stad zullen worden doorgestort, dat zij de leningsovereenkomst die de provincie zal afgesloten hebben om haar engagement na te komen, zal overnemen tot beloop van het saldo zoals dat op de vermelde startdatum openstaat, dan wel de kapitaalwaarde van dit saldo desgevallend te vermeerderen met een deel door de provincie aan haar leningsverstrekker verschuldigde wederbeleggingsvergoedingen betaalt. Dat is zo in de provincieraad overeengekomen. De heer Vercamer, gevoerde gedeputeerde van financiën, heeft daarover een contract laten opstellen. Aan deze positionering is tot op vandaag nog niets gewijzigd. Ik wil even in herinnering brengen dat destijds een lening of een subsidie is toegekend aan de Waalse Krook van 10 miljoen euro, die voor een deel is betaald. Maar het saldo, naar mijn mening en onder alle voorbehoud ongeveer 6 miljoen euro, zal pas gegeven worden wanneer wij weten dat de stad Gent, die dat verder zal afbouwen, op dat moment ook de leningslast zal overnemen en zal instaan voor het betalen van het resterende kapitaal.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer gedeputeerde. De heer De Vis, volstaat het antwoord? Goed.
Dan ga ik over naar de vraag van de heer Evrard, eveneens over cultuur. U heeft het woord, de heer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, mevrouw de voorzitter. Er bestaan cijfermatig substantiële verschillen tussen de werkingssubsidies die de vele culturele instellingen ontvangen. De werkingssubsidies kunnen variëren van een paar honderd euro tot vele duizenden euro's. We kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat het soms belangrijker is wie je kent, dan wat je doet. Het is moeilijk door de bomen het bos nog te zien. Op basis van welke objectieve criteria worden deze werkingssubsidies toegekend? Welke parameters worden hiervoor gebruikt? Gaat het om toeschouwersaantallen, aantal personeelsleden, originaliteit of is dit gewoon – oneerbiedig uitgedrukt – nattevingerwerk?

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer Evrard. Gedeputeerde, u heeft het woord.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Jozef Dauwe

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Achtbare collega Evrard, de verschillen tussen de werkingssubsidies aan de vele culturele instellingen en verenigingen van Oost-Vlaanderen hebben in de eerste plaats te maken met de aard van de toegekende subsidie. Daarnaast wordt ook rekening gehouden met de inhoud, de kwaliteit en de kwantiteit van de werking van de verenigingen of instellingen waarbij de verplichtingen voor de overheid, onder andere qua samenstelling van adviesraden zoals in de cultuurpactwetgeving wordt voorzien, worden gerespecteerd.

Ten eerste. Een aantal culturele verenigingen of instellingen wordt met een subsidiebedrag nominatum in het budget van de provincie ingeschreven. De provincieraad kan daar jaarlijks al dan niet haar goedkeuring aan hechten bij de budgetbesprekingen. Het gaat in dat geval om een aantal belangrijke verenigingen en instellingen waarvan de werking voor de provincie een belangrijke waarde en uitstraling heeft. Het betreft de zogenoemde centers of excellence, onze ambassadeurs, zoals de Vlaamse Opera en het Festival van Vlaanderen. Daarnaast zijn er een aantal minder grote kunstorganisaties met een zeer waardevolle werking over heel de provincie die eveneens nominatum in het budget worden ingeschreven, zoals het Oost-Vlaams Symfonisch Orkest en het Poëziecentrum.

Ten tweede. De subsidiering van alle andere verenigingen en instellingen in Oost-Vlaanderen verloopt via provinciale reglementen die zijn goedgekeurd door de provincieraad. De advisering gebeurt sinds 2014 door leden van de provinciale adviesraad voor cultuur. Die mensen zijn aangesteld door deze provincieraad tot eind juni 2017 op basis van hun deskundigheid ter zake en waarbij rekening wordt gehouden met de ecologische en filosofische strekkingen overeenkomstig het cultuurpact. Het verlenen van subsidies gebeurt door de deputatie na kennis te hebben genomen van de adviezen, binnen de perken van de kredieten goedgekeurd door u op het budget van de provincie.

Ten derde. Voor de amateurkunsten – ik denk aan harmonieën, fanfares, toneel en volksdans – wordt een subsidie toegekend op basis van de herhaalde klasseringen, uiteindelijk het behaalde resultaat op die klasseringen, in onze provinciale toernooien. Voor de professionele verenigingen wordt een subsidie toegekend op basis van hun jaarwerking, waarbij rekening wordt gehouden met de kwaliteit, de kwantiteit en de uitstraling van hun werking.

Ten vierde. Voor de projectsubsidies op basis van het reglement Culturele projecten en cultuurspreidende en cultuureducatieve projecten, zo heet dat reglement, wordt een subsidie toegekend op basis van het dossier waarin het project wordt voorgesteld, rekening houdend met de vernieuwende en/of experimentele insteek met de bovenlokale uitstraling en de begroting zelf van het kwestieuze project. Dank u.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer gedeputeerde. De heer Evrard, volstaat het antwoord?
U heeft nog een volgende vraag, u heeft het woord.

De heer Evrard

Dank u, mevrouw de voorzitter. Bestaat er een specifieke reden waarom een aantal grote Vlaams nationale organisaties en/of manifestaties zoals vzw IJzerwake, vzw Nekka, Vlaams Nationaal Zangfeest, het ANZ en andere geen subsidies ontvangen? Ik licht een aantal van deze verenigingen toe. Vzw IJzerwake heeft tot doel in de geest van de frontbeweging het streven naar zelfbestuur voor Vlaanderen, nooit meer oorlog en godsvrede te stimuleren en uit te dragen. Vzw Nekka stelt zichzelf tot doel de ondersteuning en promotie van het Nederlandstalig lied, het liedrepertoire en de beleving ervan. Hiervoor wil Nekka zowel activiteiten organiseren om het actuele lied te ondersteunen, maar ook op zoek gaan naar het nieuwe lied en nieuwe artiesten. Tevens wil Nekka het oudere lied blijvend in de aandacht brengen, zowel door dit lied podiumkansen te geven als door inspanningen om het kleinkunstarchief volwaardig uit te bouwen. Het Vlaams Nationaal Zangfeest wordt jaarlijks georganiseerd door het Algemeen Nederlands Zangverbond ter promotie van de Nederlandstalige muziek. De bedoeling is meer aandacht en kansen te vragen voor de Vlaamse muziek, onder andere op de radiozenders. Men wil aantonen dat Vlaamse muziek meer is dan het levenslied en de bekende schlagers. Naast de klassieke strijdlieparen en volksliederen komen ook volksliedjes en kleinkunstdieren aan bod. Dan is er nog de vzw ANZ, het Algemeen Nederlands Zangverbond. Dit is een van de belangrijkste promotors van de Vlaamse muziek. Het digitaliseert onder andere waardevolle partituren uit de Vlaamse liederenschat.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer Evrard. Ik geef het woord aan de heer gedeputeerde. U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Jozef Dauwe

Mevrouw de voorzitter, ik dank u. Achtbare collega Evrard, u noemt een aantal zeer waardevolle verenigingen en organisaties die ongetwijfeld veel bijdragen tot de Vlaamse cultuur waarvan een aantal, zoals het zangfeest, mij zeer nauw aan het hart liggen. Maar bij het toekennen van provinciale subsidies is een van de belangrijkste formele criteria dat de organisator of de manifestaties projecten betreft die: één, gevestigd zijn of plaatsvinden in onze provincie. Alle genoemde organisatoren en initiatieven bevinden zich in andere plaatsen dan onze provincie, respectievelijk West-Vlaanderen en Antwerpen. Er is vanuit de provincie Oost-Vlaanderen geen enkele inhoudelijke noch formele reden om die initiatieven te ondersteunen. Bovendien is door de organisatie, en dat kan ik bevestigen, bij mijn weten althans, daartoe nooit een vraag gesteld. Wellicht juist omwille van deze reden, die zij zelf ook redelijk vinden. Organisatoren, initiatieven of projecten die plaatsvinden in Oost-Vlaanderen kunnen altijd een subsidieaanvraag indienen op basis van het reglement ter ondersteuning van culturele projecten van bovenlokaal belang. Dit kan ook nog in 2016. Dank u.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer gedeputeerde. De heer Evrard, volstaat het antwoord? Dank u.
Dan ga ik naar de heer Carteus. U heeft ook een vraag over de cultuursubsidies. U heeft het woord.

De heer Carteus

Dank u, voorzitter, collega's. Mijn vraag ligt in de lijn van de eerste vraag van de heer Evrard, maar ik wil ze toch stellen omdat er nog enkele punten bijkomen. Er is een duidelijke versnippering van de subsidies in nagenoeg alle beleidsdomeinen. De subsidies die de provincie uitdeelt op het vlak van cultuur blijven zeggezegd buiten de scope van het gemeentelijk en Vlaams niveau en zouden dus de blinde vlekken invullen. Het is maar de vraag of de provincie effectief buiten de scope van het gemeentelijk en het Vlaams niveau blijft. Wat de criteria betreft kregen we zojuist reeds een antwoord waarbij ik toch op mijn honger blijf zitten. Wij als N-VA kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat betreffende adviesraden op zijn zachtst gezegd het nattevingerwerk gebruiken. Een derde punt is dat sommige culturele initiatieven hun subsidies zien verdwijnen, terwijl andere ze behouden. Hoe werd daarover beslist?

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer Carteus. Ik geef het woord aan de gedeputeerde. U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Jozef Dauwe

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Achtbare collega Carteus, verdergaand op het antwoord van de vorige vraagsteller: mede onder invloed van de staatshervorming scherpte de provincie de afgelopen jaren haar profiel aan op het vlak van dienstverlening en ondersteuning. Deze verscherpte taakstelling werd verwerkt in het budget reeds in 2015 en nu ook in 2016. Hierbij was het telkens de betrachting om zo complementair mogelijk te werken en te focussen op blinde vlekken. Dit rekening houdend met de eigenheid en de noden van het Oost-Vlaamse culturele landschap en de ondersteuning vanuit andere overheden en organisaties. Uit de contacten van de afgelopen jaren met de sector en met de lokale overheden, onder meer tijdens de werkbezoeken van de deputatie, blijkt telkens weer dat de provincie een wezenlijke complementaire en gewaardeerde rol vervult in het stimuleren, verbinden en adviseren van het rijke en fijnmazige regionale cultuuraanbod in onze provincie. We kunnen alleen maar hopen dat het lopende traject van afslanking van de provincies dit regionale aanbod niet wezenlijk zal verschrallen.

DEBATTEN

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer gedeputeerde. De heer Carteus? Dank u.
Dan geef ik het woord aan de heer Franck om de vraag te stellen, eveneens over cultuur en de onroerende goederen. U heeft het woord.

De heer Franck

Dank u. Uiteraard moet ik nog eens terugkeren naar wat hier al een paar keer gezegd is, het probleem met de Vlaamse regering en het verlies aan bevoegdheden voor cultuur. Ik ga er vlug doorheen. Ik ga mij specifiek richten op de positie van onroerende goederen. Strikt genomen denk ik dat een gebouw in principe plaatsgebonden is en niet persoonsgebonden. Strikt genomen zou men kunnen uitgaan van de veronderstelling dat wij als provincie wel degelijk ons cultureel patrimonium kunnen behouden. De werking zou dan misschien naar Vlaanderen of naar gemeenten gaan. Ik ga er drie uitnemen, drie mooie parels: Caermersklooster, Raveelmuseum en PAMZOV Velzeke.

Caermersklooster gaat in principe naar Gent. Ik weet niet wat Gent daarmee gaat doen, dat is vrij onduidelijk. Er zijn een aantal restauratiewerken gepland. We hebben een aantal leningen lopen. We hebben een aantal toekenningen van subsidies gekregen. Het is voor ons onduidelijk of de huidige werking zal kunnen blijven gebeuren door Gent en wat men gaat doen met de rest. Ik heb al gehoord dat we eventueel een soort PMV moeten aanspreken om daar ook bewoning te doen of een systeem van horeca. Dat zijn allemaal mogelijkheden. Maar die zijn eigenlijk totaal in tegenspraak met wat wij van plan waren met dat gebouw.

Het Raveelmuseum. Vlaanderen heeft uiteraard gezegd: 800 schilderijen, laat de kleintjes tot mij komen. Wij hebben een aantal inspanningen gedaan. Vlaanderen krijgt nu een heel mooi cadeau van ons. PAMZOV Velzeke. We zijn daar vorige week geweest. We hebben gezien wat voor een mooi gebouw dat geworden is. Als je weet van waar dat komt, dat komt van een gewoon huisje, weliswaar een onderwijshuis of directeurswoning, waar een klein museum was met plaatselijke vondsten. Dat is uitgebouwd en heeft nu een bepaalde reputatie. Het heeft nu een mooie locatie. Ik weet niet wat Zottegem, die 20 à 25 jaar geleden het museum heeft afgestoten, nu gaat doen. Zij krijgen een nieuw gebouw met een lening van 4 miljoen euro. Het is niet zeker dat zij geïnteresseerd zijn in de verderzetting van het museum. Zij zouden kunnen zeggen: we hebben een mooie ruimte, we gaan die kunnen gebruiken als functionele zaal. We weten dat niet.

Eigenlijk is mijn vraag: ik heb begrepen dat er nog een aantal onderhandelingen gaan gebeuren, moet men als deputatie niet zeggen: de expertise die wij opgebouwd hebben, zouden we graag willen behouden in de toekomst. Ik neem aan dat wij dat hen niet kunnen opleggen. Jammer genoeg niet. Maar we hebben toch personeel dat wij overlaten, expertise die wij overlaten. Het is eigenlijk een pleidooi om, als er nog iets mogelijk is – maar ik vrees dat dat niet zo zal zijn – zou ik vragen: probeer dan toch de geest van die gebouwen te behouden. Liefst voor cultuur, ik denk dat we daar serieus voor moeten ijveren.

Ik wil nog een kleine tussenkomst doen over een antwoord van de deputatie op een vorige vraag van de heer Verzele. Ik heb hier de beleidsbrief van de heer Gatz voor me liggen. Het zijn negen bladzijden en gans op het einde staat één van zijn zes grote speerpunten. “De interne staatshervorming en de overheveling van taken en bevoegdheden aan de provincies: de opgemaakte inventarissen worden verder bekeken. De cultuursector mag in geen geval slachtoffer worden van de bestuurlijke wijziging.” Wat ik hier zeg, zou je eigenlijk daarin moeten kunnen verwerken. Een tweede. Wat ik heel jammer vind, ook voor de cultuursector, dat zijn inzetten voor alternatieve financiering. Het gaat van bijna geen geld meer geven en je moet maar geld vinden ergens anders. Ik vind dat een verkeerde instelling. Er wordt verwezen naar crowdfunding. Ja, is er één bekende en succesvolle crowdfunding, maar er zijn crowdfundingen waar men spreekt over een opbrengst van 200, 250, 300 euro. Als dat de oplossing is, dan zou ik zeggen: pas daar maar voor. Dank u.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer Franck. We hebben uw vraag gehoord, uw bekommernis en uw toelichting naar de heer Verzele toe. Ik geef nu het woord aan de gedeputeerde de heer Dauwe. De heer Dauwe, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mevrouw de voorzitter, dank u wel. Achtbare collega Franck, u zult begrijpen dat zowel de deputatie als ikzelf uw visie volmondig deel. Ik weet dat u bijzonder veel interesse hebt in cultuur en erfgoed. U bent trouwens op alle activiteiten prominent aanwezig. Maar ik vrees dat wij uiteindelijk spijtig genoeg geen gelijk zullen krijgen. Ik wil benadrukken dat vanuit onze provincie, trouwens ook in de andere provincies, het gevoerde cultuurbeleid steeds een integraal beleid was. Dat wil zeggen dat wij zowel inzetten op materieel, immaterieel als onroerend erfgoed. Door het voorontwerp van het decreet, u hebt het geciteerd, zal het vanaf 1 januari 2017 losgekoppeld worden en zullen de provincies alleen nog kunnen beperkt focussen op onroerend erfgoed. In de reeds gevoerde gesprekken met Vlaanderen en de doorgestuurde documenten en inventarissen is het steeds de betrachting geweest van onze provincie om, waar dat mogelijk is en waar het voorontwerp van het decreet deze interpretatie toeliet, te streven naar een maximaal behoud van het gevoerde cultuurbeleid en daarbij de mensen, de middelen en het patrimonium. Maar de beslissing en het voorontwerp van 17 juli 2015 en datgene van 13 november 2015 stipuleren dat, en ik citeer letterlijk: “de roerende en onroerende goederen van de provincie zowel van het openbaar als van het private domein die onmisbaar zijn voor de uitoefening van de aangelegenheden vermeld” enzovoort, enzovoort, “als ook de rechten en plichten die verband houden met die aangelegenheden, worden aan de overheden vermeld in artikel 4 zonder schadeloosstelling overgedragen.” De voorwaarden en de nadere regelingen van de overdracht worden bepaald in een komend besluit van de Vlaamse regering. Dus in de huidige stand van zaken van het project Afslanking provincies weten wij nog niet wat we wel en wat we niet zullen mogen doen, noch wat we wel en wat we niet zullen mogen houden van ons patrimonium. We weten ook niet over welke financiële middelen we nog zullen mogen beschikken en wat we met de middelen mogen doen op het vlak van ons erfgoedpatrimonium. In de gesprekken en contacten heeft de provincie Oost-Vlaanderen steeds het belang benadrukt van het continueren van de dienstverlening en ondersteuning van de instellingen. In zijn beleidsbrief Cultuur geeft minister Gatz aan dat het zijn betrachting is, zoals u terecht citeert, dat de cultuursector niet het slachtoffer mag worden van deze bestuurlijke wijzigingen. Wij hopen dat dit inderdaad ook zo zal zijn. Er is geen enkele reden op dit moment om daaraan te twijfelen. Maar wij vrezen toch dat in de overgang zeker en vast een aantal hiaten zullen insluipen. Bovendien behoort het tot de autonomie van de lokale besturen om te beslissen hoe zij dat beleid precies uittekenen en welke middelen ze daarvoor aanwenden voor het geval onze onroerende goederen zouden overgaan naar lokale entiteiten, zoals de voorbeelden die u hebt genoemd. Wij hopen, mochten zij deze goederen in ontvangst nemen, dat zij dan ook zullen doen wat wij ermee gedaan hebben. Dank u.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer Dauwe. De heer Franck, volstaat dat?
Goed, dan ga ik naar mevrouw Haentjes. Mevrouw, u heeft het woord. Ah, de heer Carteus.

De heer Carteus

Mijn collega Haentjes is geteisterd door een verkoudheid. Zij heeft mij gevraagd haar tussenkomst te willen doen.

Mevrouw voorzitter

De heer Carteus, ik vind het zeer lief van u dat u dat wilt doen. U heeft het woord.

De heer Carteus

Zo ben ik, mevrouw de voorzitter, dank.
Bij het opstellen van een budget gaat het altijd om beleidskeuzes. Deputé Dauwe stelt dan ook terecht dat men met cultuur het verschil kan maken: een verzuurde maatschappij óf. U ziet het nut ervan in. Ook de deputatie stelt dat deze bedreigde bevoegdheden nog niet afgeschaft zijn. U gaat er zelfs van uit dat het halsstarrig doorzetten om de provincies af te schaffen de deadline toch niet haalt. Het is een duistere schaduw. Toch maakt u een beleidskeuze. U schrapt voortijdig subsidies en dat met een natte vinger en

DEBATTEN

bovendien verschuift u subsidies voor culturele initiatieven naar subsidies voor grondgebonden onroerend erfgoed. De gedeputeerde Dauwe verklaarde op de commissie dat hij liever geld voorziet voor inactieven op het vlak van onroerend erfgoed dan deze middelen aan Vlaanderen toe te kennen. Maar hierdoor verliezen bestaande culturele initiatieven hun middelen en probeert de provincie minder middelen over te hevelen naar Vlaanderen bij de bevoegdheidsoverdracht vanaf 1 januari 2017. Nochtans verklaarde gedeputeerde Vercamer bij de inleiding op de budgetbespreking, en mijn collega Haentjes citeert: "Het gebrek aan duidelijkheid verplicht ons ertoe om als goede huisvader verder in te zetten op de realisatie van de initieel geformuleerde doelstellingen, ook in de bedreigde sectoren." Einde citaat. De uitspraak van gedeputeerde Vercamer staat dus in schril contrast met deze intentieverklaring. Mijn collega betreurt het terugschroeven van subsidies vooraleer er enig overleg is over wie die taken zal overnemen.

Mevrouw voorzitter

Goed. Ik denk u, de heer Carteus, loco mevrouw Haentjes. Ik geef het woord aan de gedeputeerde. De heer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Jozef Dauwe

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Achtbare collega Carteus, ik wil vooreerst zeggen dat het eigenlijk niet juist is. Dat zal ook blijken bij de begrotingsbesprekingen. Alle culturele verenigingen die in aanmerking kwamen en nog komen, die krijgen in 2016 hetzelfde budget, op enkele uitzonderingen na omwille van inhoudelijke redenen die de commissie heeft voorgesteld. Er zijn maar een paar budgetten overgeheveld. Budgetten die op de rand zijn van datgene waar niemand eigenlijk een definitie van kan geven, wat is roerend en wat is onroerend immaterieel erfgoed. Dus ik kan u zeggen: die vrees is totaal ongegrond. U zal het ook kunnen zien bij de begrotingsbesprekingen. Al die budgetten zijn, zoals de deputatie gevraagd heeft, in 2016 gehandhaafd. Er zijn enkele budgetten die weggevallen zijn. Ik ken ze niet uit het hoofd. U zal dat zien in de details. Die budgetten zijn niet onttrokken aan Vlaanderen, maar zijn gereïnvesteed in domeinen die we verder wel mogen doen, namelijk in onroerende cultuurbeleving. In de budgetvoorstellen van 2016 zijn de bedragen van een aantal subsidies op dat vlak licht aangepast. Het budget dat hierdoor vrijkwam, werd geïnvesteerd in het tentoonstellingsbeleid, naar het brede publiek toe van het Provinciaal Cultuurcentrum Caermersklooster. Het Caermersklooster brengt in 2016 hopelijk twee spraakmakende tentoonstellingen, internationale tentoonstellingen, namelijk over Pieter Jan de Smit, de grote voorvechter van de indianen in Noord-Amerika, en over Gouden Tijden, waarvoor een intense samenwerking bestaat met belangrijke binnen- en buitenlandse partners. Voor de rest kan ik u zeggen dat alle budgetten aan de verenigingen, fanfares en harmonieën ongewijzigd gebleven zijn. Dank u.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer gedeputeerde. Mevrouw Haentjes, volstaat dat, of gaat de heer Carteus tussenkomen?

Mevrouw Haentjes

Ik ga moeten zwijgen, dus ik zal het hierbij laten. Dank u.

Mevrouw voorzitter

Dank u, mevrouw Haentjes. Soms is er geen woord dat zwijgen kan verbeteren. Goed, ik ga nu naar de heer Scheire. De heer Scheire, u heeft het woord. Ah, mevrouw, u gaat het woord voeren.

Mevrouw Demuyt

Ik ga het woord voeren omdat het oorspronkelijk mijn vraag was. Omdat ik niet wist of ik aanwezig kon zijn, had de heer Scheire de vraag ingediend. Maar ik ga ze zelf stellen.

Mevrouw voorzitter

Geen enkel probleem. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Demuyt

Dank u, voorzitter. Binnen de doelstelling cultuuraanbod diversifiëren is het stimuleren van erfgoededucatie een gedefinieerd actiepunt. Het Scheepvaartmuseum Baasrode zou daar een mooi voorbeeld van kunnen zijn. We stellen ons hier wel grote vragen bij. Het dispuut tussen twee vzw's die binnen dit gebouw operationeel zijn, wordt gebruikt als schaamlapje om immobiel te blijven. Waarom vervult de provincie hier geen coördinerende rol? Hoe gaat de provincie ervoor zorgen dat de huidige verloederingsstopt? In de werkplaats bevinden zich unieke werktuigen. Echte industriële archeologie, honderd jaar oud. Een probleem: een deel van het dak van het atelier is weggeblazen en het regent er binnen. Wanneer gaat de provincie hier haar rol van goede huisvader opnemen?

Mevrouw voorzitter

Dank u, mevrouw. De heer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Jozef Dauwe

Mevrouw de voorzitter, dank u wel. Mevrouw, andermaal bedankt voor uw vraag en interesse voor Baasrode, dat ons allemaal nauw aan het hart ligt. Ik denk dat het dossier onvolledig bekend was bij de heer Scheire. De provincie is in dezen niet immobiel gebleven en heeft wel degelijk al meermaals bemiddelend tussen de twee vzw's opgetreden. De details kent u. Voilà. Een sprekende blik, want tussen die vzw's is het niet altijd koek en ei. Naar de bemiddeling van de provincie samen met de stad werd trouwens verwezen in een artikel in Het Laatste Nieuws van 19 november jongstleden. De verdere afwikkeling van deze bemiddelingsactie, die zou moeten leiden tot een door iedereen gedragen toekomstvisie, is opgeschort omwille van het voorstel van de Vlaamse regering om Baasrode bij de provincie te houden. Dus dat is een van de domeinen, van de onroerende goederen, van de musea bij wijze van spreken, die wij mogen of moeten houden. De deputatie wenst deze piste eerst ten gronde met de Vlaamse regering te bespreken. Maar we wachten nog dienaangaande op een uitnodiging. Wat de site zelf betreft, worden ondertussen kleine onderhoudswerken en herstellingen ingepland. Ik denk dat de dienst van ons patrimonium zich daar nu mee bezighoudt. Eerstdaags worden de ramen van het modelbouwatelier vervangen, die inderdaad in slechte toestand zijn voor zover ze er nog zijn, en wordt een kleine afdak op de site hersteld. Maar grote investeringen, mevrouw, zoals de werken aan het dak waar u naar verwijst, worden *on hold* gezet tot er meer duidelijkheid is over de toekomst van de site na overleg met de Vlaamse regering.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer gedeputeerde. Mevrouw Demuyt, u heeft het woord.

Mevrouw Demuyt

Dank u wel. Als u zegt dat er bemiddeling geweest is, is het misschien mogelijk daar een aantal data van te krijgen en hoe dit verlopen is? Ik wil erop wijzen, voor alle duidelijkheid, dat ik nog altijd denk dat bemiddeling met de twee partijen moet gebeuren. Verder vind ik het heel jammer dat u zich verstoppt

DEBATTEN

achter het afwachten van de Vlaamse regering. Er is een stuk budget niet opgebruikt. Er is een dak afgewaaid. Ik denk als huisvader dat je daar niet mee kan wachten.

De heer gedeputeerde Jozef Dauwe

Dank u wel, maar het is niet zo eenvoudig. U weet dat onze coördinatoren, de heer Rombouts en de heer Van Wichelen, tientallen keren op vergaderingen aanwezig geweest zijn in Baasrode. Ik heb naar u gekeken omdat u weet hoe die vergaderingen verlopen zijn. We hebben alle mogelijke middelen in het werk gesteld om terug een coördinatie tussen de ideeën te krijgen. Dat is voorlopig nu gelukt. Dat is punt één.

Twee, wat betreft de werken. Ik zeg u: de kleine werken die gevraagd zijn, indien je dat kleine werken kunt noemen, die worden eerdaags uitgevoerd. Onze diensten hebben de bestekken gemaakt. Wij verschuilen ons niet achter de Vlaamse regering. Maar het leggen in deze site van een nieuwe bedaking en het weer opbouwen van de werf zijn zaken die een groot budget vragen. Dat stond niet op het budget dat goedgekeurd is voor volgend werkjaar. We houden dat, zoals u terecht zegt, *on hold*, tot wanneer we weten of we dat nog mogen doen. Maar de dringende werken voor de instandhouding gebeuren eerstdaags en zullen waarschijnlijk voor de lente van volgend jaar volledig uitgevoerd zijn. Dank u.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer gedeputeerde voor het antwoord. Ik stel vast dat alle punten inzake cultuur zijn afgerond. We kunnen nu gaan naar de debatten en de slotverklaringen.

Ik geef nu het woord aan de eerste gedeputeerde, de heer Vercamer. De heer eerste gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, collega's, als het nodig is, wil ik wel wat langer spreken dan oorspronkelijk voorzien. Ik heb de teksten mee van de voorbije drie jaren. Waarom heb ik die bij? Omdat ik zeker wilde zijn dat ik niet in herhaling val en niet ging herhalen wat ik de voorbije drie jaren gezegd heb. Want ondertussen worden natuurlijk die slottoespraken een beetje traditioneel opgebouwd.

Nu, we zijn vandaag 2 december 2015. Het is de nationale dag van de afschaffing van de slavernij. Maar hier in Oost-Vlaanderen zijn er twee belangrijke dingen. Drie belangrijke dingen eigenlijk. Er is de stemming over het budget 2016. Ten tweede, het meerjarenplan 2014-2019. Maar er was ook de wisseling van het voorzitterschap. Van de gelegenheid maak ik gebruik om namens de deputatie Marc De Buck te bedanken voor de manier waarop hij gedurende vele jaren het voorzitterschap heeft ingevuld. De eerste keer van 29 november 1991 tot 21 oktober 1994 en nu vanaf 3 december 2012 tot vandaag. Trouwens, we brengen morgen in de deputatie een dossier waarbij we aan de provincieraad zullen voorstellen om hem de eretitel toe te kennen. Ik denk dat dat terecht is en dat uw raad met plezier zal ingaan op die suggestie. Maar er is niet alleen Marc De Buck die gaat, maar er is uiteraard Greet De Troyer die komt. Ze hebben u al alle lof toegezonden, zowel vanuit de mannelijke kant als vanuit de vrouwelijke kant. Dus ook hartelijk welkom, mevrouw De Troyer, en proficiat aan onze nieuwe voorzitter.

Nu, over de besprekingen van de voorbije dagen hing inderdaad de schaduw van de afslanking van de provincies. Inderdaad, met het op stapel staande project Afslanking provincies zijn de omgevingsfactoren voor ons niet bepaald gunstig te noemen. Maar de intensiviteit van de voorbije besprekingen – er waren meer dan honderd tussenkomsten, en ik ben ook gewoon provincieraadslid geweest. Een provincieraadslid dat tussenkomst, bereidt dat goed voor, zoekt documentatie, informeert. Vandaar dat we als deputatie gemeend hebben om elk van die tussenkomsten op een passende manier te moeten beantwoorden. Ze verdienen dat.

Twee zaken zijn minstens op scherp gesteld. Ten eerste, onze provincie is financieel gezond. Twee, we blijven ondanks alles ambitieus inzetten om als regionaal en democratisch verkozen bestuur meer verschil te maken. Zelf zeg ik altijd: een van onze sterktes is dat wij niet zomaar een van die zeshonderd tussenstructuren zijn op het mesoniveau, maar een van onze sterkte is dat wij een verkozen bestuur zijn. Dus we zijn niet alleen aanspreekbaar, maar we kunnen ook verantwoordelijk gesteld worden door het publiek voor wat we doen en wat we niet doen. Want ook dat is een paar keer aan bod gekomen. Meestal is er een vrij grote consensus om wat we doen. Maar we krijgen ook wel suggesties om dingen te doen

die we vandaag niet doen. Daar ligt eigenlijk het grote verschil tussen meerderheid en oppositie als we onze cijfers appreciëren. Maar goed, over de provinciale financiële gezondheid heb ik geen echt dissonante geluiden gehoord. Meerderheid en oppositie erkennen de feiten, de cijfers. Die zijn er nu eenmaal. Ze erkennen het feit dat ons budget ruim voldoet aan de evenwichtsvoorwaarden en dat er ook voldoende reserves zijn om de te verwachten turbulenties, onder meer de afslanking, minstens deels te kunnen opvangen. Trouwens, wie het verslag van het Rekenhof gelezen heeft, ziet dat ook zij het bevestigt. Er is één zinnetje over 2016: geen enkel probleem. Een paar randbemerkingen over het meerjarenplan, waarbij men zegt: je hebt nog geen rekening gehouden met de beslissing van de Vlaamse regering om de compensatie outilleringstax af te schaffen. Ze hebben niet durven schrijven: met de wettelijke regeling. Want die is er nog niet, dat is decretaal nog niet geregeld. Dat is de reden waarom wij het niet opgenomen hebben. Maar dat heb ik u al uitgelegd. Dus meerderheid en oppositie erkennen het feit dat ons budget ruim voldoet aan de evenwichtsvoorwaarden. De kritiek dat het meerjarenplan en het budget in evenwicht een boekhoudersverdienste is die geen steen in de rivier verlegt, wil ik nogmaals met klem afwijzen. De voorbeelden die aantonen dat het ontbreken van enige budgettaire orthodoxie op termijn de samenleving kan bedreigen, zijn legio te noemen. Ik moet daarvoor niet alleen naar Griekenland of Argentinië verwijzen. Ook sommige steden en gemeenten hebben het moeilijk, om van andere overheden maar te zwijgen. Het doorschuiven van onbetaalbare beleidsfacturen naar toekomstige generaties is geen optie voor deze deputatie. Ik ben ervan overtuigd dat de meeste provincieraadsleden ook zo denken. Over ons ambitieniveau zijn de meningen misschien iets meer verdeeld. Ik geef dat grif toe. Maar namens de deputatie wil ik nogmaals beklemtonen dat het initiële meerjarenplan 2014-2019, ondanks de pijnlijke en eenzijdige Vlaamse ingrepen in onze inkomsten – ik verwijs naar de afschaffing van het provinciefonds voor wie het zou vergeten zijn – nog altijd onze leidraad is. Het initiële meerjarenplan 2014-2019 is nog altijd het fundament waarop we verder werken. We hebben moeten bijsturen en onze ambities moeten bijstellen. We hebben dat ook ootmoedig bekend, omdat we niet anders konden. De cijfers zijn de cijfers. We hebben onze ambities moeten bijstellen en we hebben moeten bijsturen om het verlies van het provinciefonds te kunnen opvangen. Maar anderzijds is in het budget 2016 opnieuw ruimte gecreëerd voor een aantal nieuwigheden, voor een aantal ambities die oorspronkelijk in ons beleidsplan stonden. Want we hebben een bestuursakkoord gemaakt bij het begin van de legislatuur dat zeer ambitieus was. Een aantal zaken waren nog niet in uitvoering. Ze komen nu in uitvoering. Ik verwijs naar het klimaatplan waar we een tandje bij steken. Ik verwijs naar de Gentse Haven, waar trouwens het Rekenhof van zegt: waarom doet u dat nu? Dat is heel simpel. Zeer recent nog is door het Vlaams parlement een havendecreet goedgekeurd waarin uitdrukkelijk staat dat de provincie Oost-Vlaanderen, met name genoemd, en/of de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij samen met de gemeenten Zelzate en Evergem naast de stad Gent kunnen participeren. Wij maken van die opportuniteit gebruik. Dus het klimaatplan, de Gentse Haven. De nieuwe acties rond de sociale verhuurkantoren en wonen. Investerings in onze provinciale domeinen. De oude, maar ook de nieuwe, waar we een en ander moeten bijsturen. Het project Nieuw provinciehuis. Een leefbaar platteland. Daar is allemaal ruimte voor voorzien in het budget 2016. Dat geeft ook aan waar we als provincie voor willen staan: een betrouwbare partner zijn. Daarmee geef ik geen sneer naar sommige onbetrouwbare partners of vermeende onbetrouwbare partners. Dat laat ik buiten beschouwing. We hebben het hier over ons. Wij proberen, het provinciebestuur Oost-Vlaanderen, een betrouwbare partner te zijn voor zowel de burgers, de bedrijven, het middenveld en *last, but not least*, de lokale besturen. Zoals we ook altijd duidelijk en helder gecommuniceerd hebben, is het voorliggend meerjarenplan en het budget 2016 de best mogelijke reactie op de huidige onzekerheid over wat we wel en niet mogen blijven doen. Zoals gezegd blijven we tot nader order het geplande beleid uitvoeren, ook al zijn we ons zeer bewust van de noodzaak om verdere beslissingen inzake de afslanking budgettair te vertalen zodra we daar meer nieuws en duidelijkheid over hebben. Trouwens, zo staat het toch in de BBC. Meerjarenplanning moet planning op middellange termijn faciliteren. Met dat engagement willen we in elk geval de impact van de afslanking op onze eigen stakeholders zoveel als mogelijk beperken. Hopelijk zullen de andere partners in het afslankingsproces evenzeer de belangen van diezelfde stakeholders op de eerste plaats zetten. We blijven, niet tegen beter weten in, maar wel met het credo dat optimisme een morele plicht is, verdacht veel voor de Oost-Vlaming doen. Het is evenwel jammer, we betreuren dat – en als ik zeg ‘we’, dan is dat de deputatie – dat Vlaanderen vindt dat ‘verdacht veel’ te veel is. Dat is eigenlijk het probleem. Vandaar dat ze zeggen: je moet afslanken.

In elk geval, mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat ik terecht namens de deputatie mag vragen, en ik vraag dat met veel overtuiging, om ons budget 2016 en het meerjarenplan goed te keuren. We hebben begrepen, als we naar de agenda gekeken hebben en naar de stukken, dat er straks nog een amendement komt, maar we zullen de gelegenheid hebben om daarover ook de mening van de deputatie naar voren te brengen. Wees het herhaald, we vragen met vertrouwen de goedkeuring van ons meerjarenplan en van het budget 2016.

DEBATTEN

Mevrouw voorzitter

De heer eerste gedeputeerde, ik dank u voor uw tussenkomst. Vraagt iemand het woord? De heer Evrard.

De heer Evrard

Mevrouw de voorzitter, achtbare collega's, de jaarlijkse beleids- en budgetbesprekingen hebben, mits enige overdrijving, veel weg van een verbale loopgravenoorlog. De respectieve fracties graven zich in in hun ideologische stellingen. De eigen overtuiging en het eigen gelijk primeren. Maar goed, het politieke spel is wat het is. De meerderheid beslist en de oppositie geeft al dan niet ongezouten kritiek via een trommelvuur van vragen. De hierop volgende salvo's werden enkel onderbroken door de wel heel uitvoerige en soms zelfs langdradige replieken van de gedeputeerden. Onze gedeputeerde Vercamer moest hier zelf toegeven dat het meerjarenplan meer dan ooit een virtuele oefening is, vermits de afslanking van de huidige provinciale bevoegdheden nog niet becijferd is, zelfs niet bij benadering. De deputatie houdt dan ook vast aan de bevoegdheden zoals die vandaag uitgeoefend worden. En ik geef toe: de deputatie kan in feite niets anders bij de huidige stand van zaken. De bal ligt dus meer dan ooit in het kamp van de Vlaamse regering. Dat mag en moet hier ook eens gesteld worden. Het zou u dan ook niets verwonderen dat onze fractie het budget 2016 en de meerjarenplanning 2014-2019 niet goed kan keuren, ook al ogen de cijfers meer dan behoorlijk. Ja, zelfs gezond. Het is wel met de invulling van die cijfers dat wij ons niet altijd akkoord kunnen verklaren. De debatten verliepen in globo uitermate hoffelijk. Enkel een collega van de Groen-fractie ging even uit de bocht toen ze bij een tussenkomst van mijn fractiegenoot meende te moeten verwijzen naar de holocaust. Ik was van oordeel dat dergelijke obligate opmerkingen al een tijdje tot het verleden behoorden. Maar goed, ik dwaalde. Misschien, collega, dat u ter zake eens het geweer van schouder kan veranderen. Aan inspiratie en miljoenen slachtoffers geen gebrek. Verwijs bij wijze van afwisseling eens naar de Goelag van Stalin, de killing fields van Pol Pot, de Culturele Revolutie van Mao, de Armeens genocide door de Ottomanen, de hongerdoden onder grootvader, vader en zoon Kim Il-Sung in Noord-Korea, de verdwenen en verhongerde Ethiopiërs onder het regime van Mengistu. Ik dank u.

Mevrouw voorzitter

Goed, de heer Evrard.
Ik geef nu het woord aan de heer Fiers. De heer Fiers, u heeft het woord.

De heer Fiers

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik wil in eerste instantie graag gebruikmaken van de gelegenheid om een saluut te zwaaien naar de scheidende voorzitter, die ons nieuwe buurman blijkt te zijn, en alle succes toe te wensen, een goede vaart aan de nieuwe voorzitter. Mevrouw De Troyer, Greet, veel succes. Ik maak van de gelegenheid ook graag gebruik om alle diensten die ondertussen ook al die tijd met ons hebben meegewerkt en meegedacht te bedanken voor de voorbereiding, voor de toelichtingen, voor het ondersteunen, voor de logistiek. Wij appreciëren dat geweldig, anders zouden deze debatten niet op dezelfde wijze kunnen gevoerd worden. Wat onthouden wij uit de uitgebreide debatten die gevoerd zijn? Een merkwaardige schizofrenie bij de leden van partijen die hier in de meerderheid zitten en ook op een ander niveau in de meerderheid zitten en elkaar lijken tegen te spreken in hun standpunten over wat er met de provincie moet gebeuren. Een maximalistisch beeld in deze raad, een minimalistisch beeld dat zij blijkbaar toch ondersteunen op een andere plaats. Ik stel mij voor dat de collega's van de N-VA dat zullen overbrieven naar hun collega's op andere niveaus, hoe men hier daarover denkt. Een beetje jammer nochtans, want ik denk dat er inderdaad kansen liggen in het creatief zijn met de bevoegdheden die resteren. Er zijn wat interessante voorbeelden van, bijvoorbeeld in het woonbeleid. Ik vermoed dat er ook dingen kunnen gevonden worden op het vlak van welzijn, cultuur, sport. Het geld is beschikbaar. Ik denk dat het interessant is om het te besteden vooraleer het wegebt, verdwijnt in de kassen van de hogere overheid. U zou het mij ook niet kwalijk nemen dat ik toch nog een woordje wijt aan het klimaatplan en alles wat daar rond te vertellen valt. Collega's die nu al beginnen te zuchten, ik heb ook geduldig geluisterd naar uw tussenkomsten. Dus *hear me out*.

Ik denk dat er een consensus bestaat over het feit dat er een zekere noodzaak is om hier op te treden. Ik verbaasde mij over een tussenkomst van een van mijn collega's aan de kant van het Vlaams Belang. Maar goed, dat is een wederzijdse verbazing blijkbaar, dat wij elkaar nog een beetje afkatten in deze raad.

Om nog even terug te komen: collega Evrard, het verwijzen naar duizenden slachtoffers uit ene en andere oorlogen, dan vergoelijk ik natuurlijk de holocaust ook weer niet en de standpunten die men daarover heeft aangekleefd, u kan dat moeilijk aan Groen verwijten dat wij dat aanklagen. Groen is niet de communistische partij tot nader order. Die zullen dat misschien ooit wel eens gedaan hebben. Collega Herman zei: voor welke wetenschapper die een standpunt inneemt ter ondersteuning van het streven naar een nieuwe klimaatbeleid vind ik er één die het tegenovergestelde zegt. Wel, ik denk dat de verhouding toch wel een op vijftig is, zo niet een op honderd. Dat is toch een ander verhaal. Ik denk dat we dat debat min of meer als besloten kunnen beschouwen. Ik ben verheugd dat het klimaatbeleid in zijn algemeenheid nu wel voldoende aandacht krijgt. Ook al kijk ik met verbijstering naar wat op andere beleidsniveaus gebeurt. Wij blijven ook onze verantwoordelijkheid dragen. Daar ben ik toch fel ontgoocheld. Niet door de aandacht die het hier binnen dit halfroond gekregen heeft, vele collega's zijn erover tussengekomen met allemaal interessante insteken, maar ik denk dat we moeten toegeven dat als we doen wat we nu op tafel gelegd hebben, dat we eigenlijk interessante doelstellingen die we tegen 2020 vooropstellen, eigenlijk maar kunnen realiseren tegen 2050. De eerste gedeputeerde Vercamer had het al over het gezond financieel beleid van de provincie. Als ik dat tegen die achtergrond plaats, dan stel ik mij de vraag: heeft het zin om zelf gezond te zijn als uw leefmilieu ongezond is? Hoe plezant is het om gezond rond te lopen in een vervuilde lucht, vervuild water en vervuild klimaat en een opwarming die ons onze gezondheid kost, die ons gaat overspoelen met klimaatvluchtelingen, iets waar we op dit moment al de eerste sporen van zien? Stilzitten is nalatigheid. Dat zeg ik niet, dat zeggen de mensen die de klimaatzaak hebben opgestart tegen Belgische overheden. U doet te weinig. In Nederland heeft men daar een redelijk bekende uitspraak over, waar de overheid in gebreke gesteld wordt wegens het te weinig doen. Wel, wij dreigen in hetzelfde bedje ziek te zijn. het is mogelijk om meer te doen. Schuiven we daarmee schulden naar volgende generaties? Ja, misschien wel. Maar aan de andere kant: we weten nu al uit heel veel studies dat de kosten exponentieel gaan stijgen van de klimaatopwarming in de toekomst. Als we nu niet de bereidheid hebben om te investeren, dan gaan onze kinderen het gelag moeten betalen. Dat is precies het argument dat gedeputeerde Vercamer gebruikt om nu niets te doen. Ik wil u laten zien hoe dubbel dat argument is.

Beste collega's, mevrouw de voorzitter, de heer gouverneur, de heer de griffier, wij vinden dat dit budget en het meerjarenplan niet ambitieus genoeg is op een aantal vlakken. Wij gaan dan ook onze steun aan de voorliggende punten niet verlenen.

Mevrouw voorzitter

Goed. Ik dank u, de heer Fiers. Mevrouw Demuyt, u vraagt het woord, u krijgt het woord.

Mevrouw Demuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. De heer de gouverneur, geachte leden van de deputatie, de heer de griffier, waarde collega's. Vandaag zijn we aan het eind gekomen van de beleids- en budgetbesprekingen 2015. Onze fractie hield 34 beleidstussenkomsten in de verschillende domeinen van het budget. Op constructieve en kritische wijze gingen we in op de diverse beleidskeuzes van de meerderheid. Wat hebben we vastgesteld? Waar de BBC het uitgewezen moment is om aan visieontwikkeling te doen, om de provincie te herdenken en te herprofilen, zien we dit ook dit jaar weer niet gebeuren. Een echt kerntakendebat, gekoppeld aan concrete beleidsplannen, ontbreekt. Nochtans dringt dit zich wel op in aanloop naar 2017, zonder dat dit negatief hoeft te zijn. Stilstaan is achteruitgaan, want de tijden veranderen. Een afwachtende houding zoals hier vertoond, weinig innoverend, weinig daadkrachtig, is een verlies voor de provincie en haar inwoners. We stellen nog steeds vast dat de provincie taken blijft opnemen die niet thuishoren in haar rol en andere taken waar ze een sleutelrol zou kunnen in spelen, verwaarloost of gewoon niet opneemt.

Ik citeer hier graag nog even mijn fractievoorzitter uit zijn openingstoespraak. Want we hebben wel een duidelijke visie op de werking van de provincie. Zolang de provincie bestaat, moet ze op efficiënte, correcte en transparante wijze bestuurd worden. We opteren voor een minimalistische invulling. We moeten enkel gaan voor de kerntaken. De provincie moet ten dienste staan van de andere beleidsniveaus en hen aanvullen waar het effectief nodig is. We willen ook de versnippering tegengaan.

DEBATTEN

We moeten echter vaststellen dat de provincie niet transparant bestuurd wordt. Er worden geen duidelijke visies opgesteld en geen duidelijke hoofdlijnen uitgeschreven bij de beleids- en beheercyclus. De werkelijkheid vind je terug in overig beleid in plaats van in de prioritaire beleidsdoelstellingen. De provincie gaat voor een maximalistische invulling, zoals de aanvullende leningen en het invullen van grondgebonden materies met het oog op 2017, en kiest dus niet voor het vervullen van kerntaken. De provincie stelt zich soms wel ten dienste van de onderliggende niveaus, maar prefereert nog steeds een onafhankelijk, in plaats van een aanvullend werken van beleidsniveaus als Vlaanderen. Dit kun je gerust contraproductief werken noemen. Als je de katern subsidies bekijkt, zie je de versnippering vanzelf. We vinden dit een gemiste kans. Onze fractie zal dan ook niet goedkeuren. Dank u wel.

Mevrouw voorzitter

Mevrouw Demuyt, ik dank u. Mevrouw Willems, u heeft het woord.

Mevrouw Willems

Zoals reeds in mijn toespraak bij de beleidsverklaring gesteld, zal mijn fractie wel met volle overtuiging het budget 2016 en het aangepaste meerjarenplan 2014-2019 goedkeuren. Het is ook zeker na de tussenkomsten en het uitgebreide debat duidelijk dat de provincie inderdaad tot 1 januari 2017 blijft doen wat tot haar bevoegdheid behoort. Dat is vooral ook een uiting van een dienstvaardige provincie naar de burger toe en ook voor de lokale besturen. Maar ik wil ook benadrukken dat ze zich anderzijds voorbereidt op het project Afslanking provincie. Het is niet een stilstaan, maar binnen onduidelijke contouren vanuit Vlaanderen vooruitblikken op wat na 1 januari 2017. Vanuit dit positieve verhaal gaan wij vandaag goedkeuren.

Mevrouw voorzitter

Dank u, mevrouw Willems. De heer Maes, u heeft het woord.

De heer Maes

Dank u, voorzitter. Ook mijn fractie zal dit budget volmondig goedkeuren. Ik vond dat dit budget een beetje in functie stond van de fameuze datum 1 januari 2017, de afslanking van de provincies. Maar mijn fractie wil vanaf nu vooral gaan kijken wat na 2017. We zijn natuurlijk niet alle bevoegdheden kwijt. De grondgebonden bevoegdheden behouden we ten volle. We zijn ons daar al een stuk op aan het concentreren. Ik denk dat we ons daar ten volle op moeten inzetten, ten voordele van onze gemeenten, ten voordele van onze bijna 1,5 miljoen Oost-Vlamingen. Ik denk dat de opdracht van deze raad en deze provincie is de bevoegdheden die we hebben, de grondgebonden bevoegdheden, dat we ons daar ten volle op inzetten.

Mevrouw voorzitter

Dank u, de heer Maes. Mevrouw Dhondt, u heeft het woord.

Mevrouw Dhondt

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. We hebben in onze budgettoespraak aan het begin van deze besprekingen een aantal kritische geluiden laten horen, maar dat is natuurlijk alleen maar omdat we Oost-Vlaanderen een zeer warm hart toedragen en omdat we ervoor willen zorgen dat onze provincie een nog aangename plaats is om in te wonen, te werken, te leven. Maar het klopt inderdaad, en dat heeft de gedeputeerde daarnet ook al heel uitvoerig toegelicht: we zijn ambitieus, op heel veel vlakken. We hebben een aantal punten aangehaald tijdens onze vragen tijdens de besprekingen. We doen het heel goed hier in onze provincie. We hebben onze budgetbespreking gehad. We hebben onze evenwichtsvoorwaarden perfect gehaald. Dus op dat vlak is ook sp.a zeer tevreden.

Nu, ik wil de oproep die ik gedaan heb in mijn toespraak vorige week woensdag nogmaals herhalen. Dat is een oproep aan alle partijen om bij hun parlementairen, bij hun ministers, ook maar eens te wijzen op alle bezorgdheden die we hier in dit halfroend hebben. Ook sp.a zal dat zeker en vast doen. Dat zal jullie niet verbazen. Ik vind het vreemd om vast te stellen dat we het verwijt krijgen dat we weinig keuzes maken, dat er weinig duidelijkheid is. Dat is natuurlijk omdat er op Vlaams niveau ook zoveel onduidelijkheden zijn, dat we vaak buitenspel worden gezet in discussies en dat er tot op heden geen enkele deadline gehaald is. Dus daarom toch nog een oproep aan de meerderheidspartijen in dit parlement om daar een tandje bij te gaan steken.

Nu, zoals ik daarnet zei, mijn partij zal uiteraard volmondig dit budget, dit meerjarenplan goedkeuren. We zijn zeer tevreden met wat hier voorligt.

Mevrouw voorzitter

Ik dank u, mevrouw Dhondt. Gaat er nog een repliek komen of niet?

Ik zou voorstellen, de heer de eerste gedeputeerde, dat ik anders een kwartier zou schorsen en dan verder ga. Ik denk dat dat het best is. Een kwartier, twintig minuten. Is dat goed voor jullie? Goed, bij dezen. Allen hartelijk dank. We zijn al zover in ons programma dat we nu moeten temporiseren. Tot straks.

(schorsing)

Mevrouw voorzitter

Goede namiddag allemaal. We gaan met evenveel enthousiasme verder met punt 5, het meerjarenplan 2014-2019.

PUNT 5. FINANCIËN - MEERJARENPLAN 2014-2019 (OPENBARE ZITTING)

- Aanpassing voorafgaand aan de vaststelling van het budget 2016
- Vaststelling van het aangepaste meerjarenplan 2014-2019

Mevrouw voorzitter

We gaan dit punt voorleggen ter stemming. Opening van de stemming.

[stemming]

Iedereen zou moeten stemmen. Mevrouw Dhondt, is het gelukt? Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming. Dan gaan we vaststellen: we hebben 36 aanvaard, 31 tegen. Het meerjarenplan is goedgekeurd.

(applaus)

Mevrouw voorzitter

De heer Fiers, ja?

De heer Fiers

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik wil u er toch even attent op maken dat de meerderheid 36 stemmen sprokkelt. Dat betekent dat als de oppositie hier niet had gezeten, deze stemming niet had kunnen doorgaan. Dus ik weet niet, ofwel heeft er iemand niet gestemd, ofwel is hier iemand niet. Maar 36, als je alleen dat aantal bekijkt, dat is geen quorum. Nu, ik vermoed dat u allen wel in meerderheid zou zijn of

DEBATTEN

zal blijken te zijn als iedereen wel zijn stem uitbrengt. Maar ik betreur het opnieuw dat de aanwezigheid van de meerderheid aan een zijden draadje hangt om zo een belangrijke stemming te hebben. Tot een kwartier schorsing geleden was dit quorum er overigens niet.

(applaus)

Mevrouw voorzitter

De heer Fiers, waarvan akte. Maar een zijden draadje is ook een draadje. Goed, punt 6.

PUNT 6. FINANCIËN - BUDGET 2016 (OPENBARE ZITTING)

Vaststelling van het budget 2016

Mevrouw voorzitter

Ik zie dat er een amendement is namens Groen. Dat amendement gaat behandeld worden door mevrouw Dooms. Mevrouw Dooms, u heeft het woord.

Mevrouw Dooms

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik verwijs ook naar mijn tussenkomst van vorige week woensdag. Ik ga het hier nog kort toelichten, want niet iedereen was op dat uur nog aanwezig. Nu, de lening voor de Euro-Kartoenale loopt tot 2025. We zijn wettelijk verplicht om deze af te betalen. Aangezien wij vanaf 2017 onze persoonsgebonden bevoegdheden verliezen, zitten wij met een soort discrepantie. We hebben geen zicht op hoe Vlaanderen het gaat oplossen. Wij vragen om het totale bedrag van de lening direct op de geblokkeerde rekening te storten in plaats van jaarlijkse schijven van 26.000 euro. We weten dat dit mogelijk is, want u heeft overschot. Sowieso maakt dit het allemaal veel eenvoudiger. Er moet niet meer onderhandeld worden door Vlaanderen en het zorgt ervoor dat er minder stress is bij alle betrokkenen, Vlaanderen, de provincie en Kruishoutem. Dank u wel.

Mevrouw voorzitter

Mevrouw Dooms, ik dank u voor uw toelichting. We gaan nu stemmen over het amendement. De heer eerste gedeputeerde, u gaat nog antwoorden.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, ik denk dat ik namens de deputatie een negatief stemadvies moet uitbrengen. En waarom? Ik vraag eigenlijk namens de deputatie om het ingediende amendement vandaag te verwerpen. Ik zeg wel: vandaag. Want het is een voorafname op de operatie afslanking, die vandaag niet op haar plaats is. Budgettair is het op het eerste gezicht inderdaad haalbaar om met een eenmalige uitbetaling in 2016 het openstaande saldo van de lening, afgesloten door de Euro-Kartoenale en gewaarborgd door de provincie, weg te werken. Maar het kan niet de bedoeling zijn vandaag om alle mogelijke langetermijnengagementen in de bedreigde sectoren nog snel in 2016 te honoreren. De Vlaamse beleidskeuze om de persoonsgebonden aangelegenheden weg te snijden bij de provincie, is geen keuze van ons, van de provincie zelf. Maar het is er wel één waar we rekening moeten mee houden, hoe jammer ook voor de vele getroffen sectoren. Collega Dauwe heeft daarnet op een andere vraag al gezegd wat eigenlijk de teksten zijn die vandaag voorliggen in het Vlaams parlement, maar die nog het advies van de Raad van State moeten krijgen. Advies dat we inwachten tegen 15 december. De Vlaamse beleidskeuze om de persoonsgebonden aangelegenheden weg te snijden, is dus geen keuze van ons. Voor de Euro-Kartoenale lijkt het duidelijk dat een bestaand engagement verder zal moeten gehonoreerd

worden, vermoedelijk door Vlaanderen. Vermoedelijk ook met de centen van de provincie. Ze zullen het normaal ook eerst aanbieden aan de gemeente Kruishoutem. Of Kruishoutem dat wil overnemen, dat weet ik niet, dat is haar verantwoordelijkheid. Maar vermoedelijk in elk geval met onze centen. Hoe dat concreet zal gebeuren, dat weet ik vandaag niet. Vandaar dat ik zeg: er is geen noodzaak, noch enige verplichting om voor de Euro-Kartoendale snel het engagement voor de volgende tien jaar in 2016 nu reeds te honoreren. Mogelijk zullen we dat moeten herbekijken als we definitief weten wat de concrete modaliteiten zijn waaronder de operatie afslanking provincies doorgaat. Misschien spreken we elkaar nog over dit dossier. Maar vandaag stel ik u namens de deputatie voor om het amendement te verwerpen, om de redenen die ik daarnet vermeld heb.

Mevrouw voorzitter

Ik dank u, de heer eerste gedeputeerde. Wij gaan stemmen over het amendement van mevrouw Dooms. Wie voor is, stemt voor. Wie tegen is, stemt tegen. Ik open de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming. Er zijn 6 'ja', 20 onthoudingen en 41 'neen'. Mevrouw Dooms, uw amendement is niet aanvaard, rekening houdend met de opmerking van de eerste gedeputeerde. We gaan dan uiteindelijk stemmen over het budget zelf. Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming. 37 'ja', 28 'neen'. Het budget is aldus bij dezen aanvaard voor 2016. Ik dank u.

(applaus)

Mevrouw voorzitter

Goed. Geachte collega's, opnieuw ga ik vragen vijf minuten te schorsen. Het kan wat langer zijn, een halfuurtje denk ik. Om 17.00 uur begint de academische zitting. Dus jullie mogen opnieuw een goed glaasje drinken, denk ik. Koffie bedoel ik daarmee. Dan zien we elkaar terug om 17.00 uur, waarbij ik en de heer de voorzitter – dat is hij nog altijd een beetje in onze ogen – een toespraak zullen geven, waarna wij allemaal lekker kunnen eten en drinken. Ik dank u, tot straks. Bij dezen is de zitting gesloten.

(schorsing)

De heer De Buck

Dames en heren. De heer de gouverneur, mevrouw de voorzitter, de heer de griffier, geachte collega's of ex-collega's van de deputatie, van de provincieraad. Geachte aanwezigen, en vooral de familie van de huidige en de vorige voorzitter. Van harte welkom op deze korte zitting. Ik kijk dan naar boven, naar die jongeman die daar tussen Jan De Crem en Piet Van Eeckhout, twee gekende figuren, grote figuren, hangt. Die jonge man, dat was ik. Wanneer ik hier sta om afscheid te nemen is dat een tweede maal dat ik afscheid neem als voorzitter. Ik blik even terug op het verleden. Ik ben hier in de provincieraad sedert 1985. Dat was een uiterst belangrijke datum, want we kregen in 1984 en 1985 een aantal belangrijke wetswijzigingen, waarbij de provincie plotseling zelf kon bepalen wanneer ze ging vergaderen en zelf haar agenda kon bepalen. We hebben dat hier meegemaakt. We hebben ook meegemaakt hoe we vanaf 1994 samen met de gemeenteraadsverkiezingen provinciale verkiezingen hadden. Daarvoor was dat niet het geval. Dat bracht mee dat vanaf dat ogenblik er geen provinciale senatoren meer waren. Dan viel ook, ik zal het een verplichting noemen, om voordrachten te doen voor raadsleden van het Hof van beroep en voor voorzitters en ondervoorzitters van de rechtbank van de eerste aanleg. Maar er opende zich perspectieven omdat men voor het eerst op langere termijn kon plannen en dat deed men zeer ambitieus tussen 1994 en 2000. Maar in 2000 kregen we eigenlijk al een eerste aanslag op het

DEBATTEN

provinciefonds. We hebben dat overleefd. We hebben geïnvesteerd, we hebben veel mooie projecten ondernomen, de deputatie was zeer actief en de provincieraad steunde haar daarin. Maar stilletjes aan kwamen we tot het kerntakendebat. Maar ook dat was eigenlijk nog niet zo erg. Maar dan plotseling, nadat we dachten dat we duidelijke afsprakennota's hadden, kwam daar het project Afslanking. Er is voldoende over gezegd in de loop van de debatten. We kunnen alleen maar zeggen: als alles sportief verloopt en volgens afspraken – maar inmiddels zijn we ietwat wantrouwig geworden tegenover die afspraken – dan hebben we daar geen probleem mee, en dan gaan we gewoon de taken die ons verder toegewezen zijn van ganser harte en met volle inzet op ons nemen.

Maar kom, dat is een korte geschiedenis van hoe de provincie geëvolueerd is in de jaren dat ik hier zat. Er zijn ook een aantal belangrijke en soms sentimentele gebeurtenissen geweest. 1994 was een uiterst emotioneel jaar, want we verloren niet alleen gedeputeerde De Cuyper, we verloren ook onze provinciegriffier, de heer De Winne. Het was naast dat droeve nieuws ook een tijd van andere zaken. We mochten de eedaflegging meemaken van Albert De Smet, die nog altijd onze griffier is, en we kregen de eerste vrouwelijke gedeputeerde, mevrouw De Meyer. In gans die periode hebben we ook drie gouverneurs weten te komen. De heer Balthazar, die bijna twintig jaar bij ons bleef. De betreunde André Denys, die kort na zijn pensionering ons ontvallen is. En nu de heer Briers, met wie we een uitstekende samenwerking hebben. Net zoals met de twee vorige trouwens. Dat zijn belangrijke zaken. In die lange periode heb ik ook als voorzitter van de provincieraad twee belangrijke evenementen mogen meemaken in het parlement, waar nieuwe koningen Albert en Filip de eed gingen afleggen. Toevallig was ik telkens voorzitter en had ik de eer om daarbij te zijn. Ik heb het ook mogen meemaken als voorzitter, zowel in 1991 als in 2012, dat nieuwe grote fracties hun intrede deden in de raad. Dat waren ook belangrijke historische momenten. Maar in geheel die tijd heb ik geleerd dat vooral mensen belangrijk zijn, belangrijker dan partijen. Ik zal een paar namen quoteren – ik zal zeker niet volledig zijn – van mensen die een onvergetelijke indruk nagelaten hebben. Van de CVP, of de CD&V zal ik maar zeggen, herinner ik mij de prachtige samenwerking met George De Leenheer, langgeleden als fractieleider. Ik herinner mij de prachtige speeches van Hilaire Liebaut en de hartelijke samenwerking met Juan T'Kint de Roodenbeke. Bij de sp.a-collega uit het onderwijs, directeur Oscar Ongenae, die op een prachtige manier zijn tussenkomsten kon houden. Uit mijn eigen streek: André Holsbeke, die achteraf ons verlaten heeft en senator werd. En *the one and only*, de grote Churchill-imitator, zal ik nog zijn naam noemen? Marc Lootens, mijn directe voorganger. Ook Vlaams nationalist, Guus Persyn uit Aalter, een prachtig figuur, krachtig figuur. En Bart Bauwens, de man die onze internationale betrekkingen zo steunde, omdat hij zelf de goede boodschap van dat speculoosmerk uit het noorden van onze provincie over geheel Azië uitgedragen heeft. Stefaan Van Hecke uit Groen, een prachtige collega die ook in het parlement schittert. Vlaams Belang, Joris Van Vooren, die nog zo graag terugkeert en die altijd hartelijk en vriendelijk door iedereen gewaardeerd wordt. Over mijn partijgenoten, ik weet, ze zitten te kijken en ze vragen zich af: wat gaat hij over ons zeggen? Niet veel. De meesten waren goeden. Maar onvergetelijk voor mij uit mijn eerste periode als fractieleider was toch die samenwerking – samenwerking, de heer Maes, het is soms niet gemakkelijk, maar ik kan u zeggen: in mijn tijd was het ook niet gemakkelijk, want Anita Maagd in uw fractie hebben, dat is niet altijd het eenvoudigst. En Laurens Van Poucke was ook zeer mondig. Maar kom, ik heb uit de jaren één grote les getrokken. Die les is dat we altijd de waarde van de rechtstreeks verkozenen moeten in acht nemen en moeten hoog in het banier voeren. We leven in tijden waarin het populair is de macht aan de verkozenen te onttrekken. Op zichzelf vindt men daar altijd een motivering voor. Maar wanneer men de beslissingsmacht onttrekt aan degenen die om de zoveel jaar zich moeten onderwerpen aan de wil van de kiezer en die toevertrouwt aan adviesraden als men inspraakprocedures creëert, dan – ik ga hier geen voorbeelden citeren – krijgen we veel voorbeelden van gebrek aan besluitvaardigheid, gebrek aan besluiten en het verzanden in een proceduremaatschappij. Men gebruikt daar een eenvoudig middel voor. Men culpabiliseert de politiek. Men zegt dat de politiek slecht is. Maar als men dat doet, en men verschuift de macht naar organen of administratieve rechtbanken die nooit ter verantwoording kunnen geroepen worden, die termijnen waaraan zij gebonden zijn, vergeef me de uitdrukking, aan hun voeten vegen, dan denk ik dat de rechtszekerheid van de burgers, dat daar iets mee schort op dat ogenblik. Daarom zeg ik duidelijk: verkozenen, wees fier op uw mandaat en verdedig uw mandaat. Wees nooit bang om beslissingen te nemen, want eens dat men u dat ontnemt, is de democratie weg en dat willen we niet. Dat wil geen van de partijen die hier vertegenwoordigd zijn. Wij worden platgedrukt tussen Europese richtlijnen die vaak op maat gesneden worden van grotere naties. Wij worden platgedrukt door federale en Vlaamse regelgeving. Continuïteit van het bestuur is een mooie term, maar men moet het mogelijk maken, ook voor de lokale besturen en dat zijn vooralsnog de gemeenten en de provincies. Een voorbeeld van een mooie administratieve maatregel is de BBC. Ik nodig de gementaren onder u uit om eens te controleren in uw gemeenteraad wat dat zeer duidelijk systeem aangericht heeft in bewegingsvrijheid, in politiek debat voor de gemeenteraden. Is het een uitholling? Ik weet het niet. Maar het is een keurslijf waarbij

uiteindelijk goed gemeend, omwille van de orthodoxie, men eigenlijk het bijsturen buitengewoon moeilijk gemaakt heeft en waarbij men ook gemaakt heeft dat een heleboel zaken nu kunnen gebeuren zonder dat ze nog rechtstreeks in de gemeenteraden komen.

Wees waakzaam, zou ik zeggen. Is dat een reden tot pessimisme, dames en heren? Ik weet het niet. Ik denk dat het een reden is tot strijdbaarheid. Democratie wil zeggen dat de verkozenen beslissen. We leven in een tijd waarin wij als democratisch verkozen orgaan een beetje in de verdrukking staan, waarin we ook vaststellen dat intercommunales enzovoort met een getrapt systeem en vaak gewoon gecontroleerd of gedomineerd door een sterke directiefiguur, hun eigen weg kunnen gaan. Dat is niet goed. Daar moeten we ons toch tegen durven te verzetten, tegen die vaak via de administratie en een al te brave overheid doorgedreven maatregelen.

Collega's uit de provincieraad, wees fier, want jullie zijn geen workspolitici. Jullie moeten uw dossiers doen achter uw werkuren, en jullie moeten vaak inspanningen doen of pleiten bij uw werkgever om hier op tijd te kunnen zijn of om uw politiek verlof af te dwingen. Wees fier dat u dat doet. Want de waardering bijvoorbeeld nationaal is niet de onze. Men kan burgemeester of schepen zijn van een grote stad, en tegelijkertijd parlamentslid. Dat kan. Provincieraadslid zijn en parlamentslid, dat kan niet. Is men dan zo bang voor u? Zijn jullie dan zo gevaarlijk? Ik weet het niet, maar ik laat de vraag in het midden. Ik denk niet dat jullie gevaarlijk zijn, wel dat jullie intelligent zijn en de problemen kennen. Wij in deze raad hebben het voordeel dat we bovenlokale dossiers kunnen behandelen. Ik ga er een paar voorbeelden van geven. De afbakening van de kleinstedelijke gebieden. De afbakening van de regionale bedrijventerreinen. De problematiek van de weekendverblijven. De beslissing is vaak moeilijk, omdat de gemeentebesturen vaak onder druk van actiegroepen niets durven ondernemen en dat een status quo, het niet oplossen van de problemen, of het niet durven nemen van de beslissing, een probleem is. Die zaken komen naar hier. Daarom denk ik, ook wanneer de deputatie haar taken opneemt in verband met de milieuvergunningen, dat die bovenlokale taakstelling uiterst belangrijk is.

Ik zou dan ook nog een aantal zaken willen zeggen. Ik ben blij en fier dat ik hier opgevolgd word door een dame. Een dame met klasse. Ik ga haar zeggen wat mijn ervaringen zijn als voorzitter. Als voorzitter heb ik leren relativeren. *Nothing is what it seems*. Niet alles is wat het lijkt te zijn. Men moet doorheen de zaken durven kijken. Af en toe, gelukkig niet te vaak in deze raad, moet men de mensen een beetje beschermen tegen zichzelf. Billijkheid en rechtlijnigheid zijn vereist. En ik heb nooit mijn functie vereenzelvigd met mijzelf. Apart daarvan blijft men wie men is, blijft men het product van de ervaringen die men heeft. Bij mij was dat de ervaring uit het pedagogisch hoger onderwijs, de ervaring als rijksinspecteur, de ervaring om mensen te begeleiden en om mensen op te leiden. Het was bijvoorbeeld nu een genoegen om een provincieraad te hebben met een overgrote meerderheid aan politieke nieuwelingen. Het was een buitengewoon genoegen om die mensen te zien groeien en te laten groeien in hun mandaat en de huidige stand van zaken, daar ben ik fier op. Een mens primeert op de functie en dat is altijd zo. Ik heb ook ervaren dat de functie van voorzitter eigenlijk een eenzame functie is als men niet door de muur heen gaat. Communicatie is belangrijk. Communicatie met uw fracties, communicatie met uw députés en communicatie met de gouverneur. Dan weet men wat er omgaat in de meerderheid, in *his majesty's opposition* en algemeen wat het beleid wil en wat het beleid kan en waar het beleid op suggestie van *his majesty's opposition* kan bijgestuurd worden. En het belangrijkste ingrediënt om dat allemaal te mengen: een beetje zin voor humor. Af en toe een keer kunnen lachen met het geheel en de zaken op hun plaats zetten.

Ik zou willen eindigen, dames en heren, met een bedanking. Een bedanking aan de voltallige raad, voor de inzet, het niveau, waardigheid, want dat is het belangrijkste, en de stiptheid. Ik kom uit het onderwijs, ik heb dus enig gevoel voor stiptheid. De bel is hier ook aanwezig. Ik zou mijn ondervoorzitters willen danken voor de hulp die ze mij gebracht hebben. Vera, die precies mijn noden wist op het juiste uur. Henk, die mij regelmatig met zijn zin voor humor kon aan het lachen brengen. De gedeputeerden voor de goede samenwerking, de werklust en de dossierkennis. De griffier voor zijn deskundig advies. Fractieleden, alle zes, voor de goede samenwerking. Mevrouw Haegens. In een paar zinnen kan ik dat niet formuleren. De werklust, het begrip, de hartelijkheid en ook een goede lach als dat nodig was. Merci, Martine. De griffier als dusdanig voor de goede ondersteuning. Onze administratie, hier vertegenwoordigd door een aantal prominente, goede directeurs. Wij hebben een goede administratie en we zijn daar fier op. Het ondersteunend personeel van de raad voor hun vriendelijkheid en hun geduld. Hun geduld, niet alleen in de raad, maar vaak ook na het eindigen van de raad bij het begeleiden van de nabesprekingen en het verzorgen van die nabesprekingen. En ook het feit dat ze achteraf alles vergeten wat ze daar horen bij die nabesprekingen. Ik zou ook en vooral Annie en mijn kinderen willen danken voor het begrip en de steun die ik van hen gekregen heb. En mijn oud-collega's. Ik heb zeer beperkt uitgenodigd, want ik ben daar zeer streng in wie hier aanwezig zijn en met wie ik allemaal een speciale band heb. Het was een genoegen met u allen te mogen samenwerken, maar wees gerust, ge zijt mij nog niet kwijt, want ik

DEBATTEN

blijf in de raad. Dank u voor uw aandacht. Ik zal nu vragen dat mijn opvolgster zich bij mij zal voegen. Mevrouw de voorzitter?

(applaus)

Mevrouw voorzitter

Goedenavond allemaal. De heer de gouverneur, mevrouw, heren gedeputeerden, mijn lieve heer eerste gedeputeerde, die ik al eerst had moeten vernoemen, mijn beste vrienden, genodigden in alle functies en hoedanigheden. Geachte heer Marc De Buck, waarde vriend Marc. We hebben al een beetje van uw loopbaan gekregen, maar ik weet, vandaag voor de tweede maal in uw politieke loopbaan, geeft u de fakkel opnieuw door als voorzitter van deze provincieraad. U was immers al voorzitter van 1991 tot 1994 en van 2012 tot op vandaag. Ook, zoals in 1994, geeft u de voorzittershamer door aan een raadslid van sp.a. Voordien aan wijlen Piet Van Eeckhaut, ons allen indachtig vandaag. Hij had beloofd dat hij hier vandaag zou zijn. Vandaag komt uw opvolger uit Zuidoost-Vlaanderen. Uit Ninove, de stad gekend als de oudste, de stoutste, de wijste der steden. Dat belooft. Wij nemen inderdaad vandaag afscheid van de heer Marc De Buck als voorzitter van deze raad. Maar dat heeft uitsluitend te maken met eerder gemaakte afspraken binnen deze raad en binnen de meerderheid. En, zoals onze eerste gedeputeerde, de heer Vercamer, in zijn toespraak naar aanleiding van de budgetbesprekingen zei: *tempus fugit*, de tijd vliegt.

De heer De Buck, met u als voorzitter verdwijnt iemand met een lange ervaring en deskundigheid als voorzitter. Maar u mag terugblikken op een vruchtbare, mooie, intensieve carrière. Ik ben blij vandaag als vrouw in uw voetsporen te mogen treden. Ik zal deze nieuwe uitdaging, zoals u mij een beetje kent, met veel enthousiasme waarnemen en verderzetten.

Mijn beste vriend Marc. Als ik vandaag even in uw hart en in uw gemoed mag kijken, en u weet, dat doe ik wel, dan weet ik u dat u met enige spijt afscheid neemt van deze functie. Het tegendeel zou mij verbazen en ons allemaal. Toch ben ik blij, en de ganse provincieraad, dat u in deze raad blijft zetelen en dat ik misschien af en toe met een luisterend oor bij u nog te rade mag komen.

Marc, van ganser harte dank voor deze provincie, voor deze raad en de bevolking die wij vertegenwoordigen. Mag ik, dames, heren, een applaus vragen voor de heer De Buck, maar vandaag ook voor de dames en ook voor uw echtgenote, mevrouw De Buck? En ik zou haar willen vragen ook tot bij mij te komen, onder het daverende applaus dat ik jullie beiden wil geven.

(applaus)

Mevrouw voorzitter

Beste collega's, wanneer ik nu vanuit mijn nieuwe functie de galerij van mijn prominente voorgangers overschouw, die in de loop der jaren deze voorzittershamer mochten hanteren, Marc De Buck, Marc Lootens, Piet Van Eeckhaut, de heer Denys, de heer Balthazar, dan ben ik blij en fier dat deze functie mij wordt toegewezen. Het sterkt mij dat deze raad het vertrouwen geeft aan een vrouw. En collega's, vrouwen, ik zal deze functie dan ook uitoefenen, ook zo goed mogelijk vanuit mijn vrouwzijn. Want, vergeet niet, vrouwen: sterke vrouwen hebben voor ons het pad gebaad en hebben het mogelijk gemaakt dat vrouwen meer betrokken worden in de besluitvorming, in de samenleving en in de politiek. Misschien, dames, vrouwen, moeten wij een beetje meer voor elkaar supporteren. Om zo het pad te effenen voor de volgende generatie. Ik denk met deze woorden, en ik ben eens goed aan het kijken, dat ik mijn collega's mannen niet met deze woorden voor het hoofd zal stoten. Ik weet dat deze intelligent genoeg zijn om te begrijpen dat een samenleving met wederzijds respect voor elkaar, ongeacht afkomst, filosofische, politieke overtuiging, de geaardheid, het geslacht, de beste garantie is voor een democratische en een warme samenleving. Anders denken en al het andere leidt tot geweld en brutaliteit. Zij vernietigt elke vorm van een democratische besluitvorming en mondt uit in excessen en spijtig genoeg het terrorisme, waarvan wij getuige zijn geweest. Het vernietigt elke vorm van respect voor de menselijke waardigheid.

Nu, deze raad is op een democratische wijze verkozen en weerspiegelt numeriek de wil van de kiezer. Hier moeten wij op respectvolle manier mee omgaan. Als nieuwe voorzitter wil ik de wil van de bevolking behartigen en zal ik dit ook respecteren. De raad moet in al haar geledingen, in al haar schakeringen, aan bod kunnen komen. Ik zal dan ook de opendebatcultuur van mijn voorgangers verderzetten. Maar ik zeg

jullie al: ik zal dit versterken waar nodig en noodzakelijk is. Ik heb geleerd: uit de veelheid van gedachten groeien immers de beste ideeën en initiatieven.

Nu, mijn beste collega's, ook gaan wij moeten blijven nadenken over de rol van de provincie. Luisteren naar elkaar, heeft men mij geleerd, is het begin van alle wijsheid. Dat er een bovenlokaal niveau moet blijven bestaan, daarover is iedereen het eens. Alleen moeten wij ervoor zorgen deze rol voldoende krachtig in te vullen, zodanig dat wij onmisbaar worden, zodanig dat dit een duidelijk waarneembare en een toegevoegde waarde betekent in de eerste plaats voor de bevolking. Ik ben ervan overtuigd, collega's, en ik reken ook op jullie zeer sterke schouders, want met uw sterke schouders en met de ondersteuning van een zeer goed functionerende administratie, dit alles getrokken door de deputatie, geleid door de eerste gedeputeerde, de heer Vercamer, dan weet ik dat ondanks alles de provincie zeer zeker nog heel veel toekomst heeft. Ik dank u dan ook, raadsleden, collega's, voor uw vertrouwen. Ik zou Greet De Troyer niet zijn, mocht ik niet ook mensen bedanken. Ik bedank in de eerste plaats mijn partij. En ik bedank in zonderheid minister Freya Van den Bossche, die er in onze partij voor gezorgd heeft dat vrouwen mee hun stempel kunnen drukken op dit beleid. Onze vrouwelijke fractie is daar al een voorbeeld van. Ik dank mijn vele vrienden die mij hebben gesteund in de politiek en ook in het gewone dagdagelijkse leven. Ik dank in zonderheid mijn mentor, professor Strobels, meester Gilbert Van Uden. Ik dank eenieder hier aanwezig, maar in het bijzonder dank ik mijn ouders. Zij hebben ervoor gezorgd, en we waren met drie dochters thuis, dat ik de mogelijkheid kreeg om te kunnen studeren, samen met mijn twee zussen, op de universiteit naar keuze, met respect voor geloof, ongeloof, geaardheid, alles. Ik kon mij verder ontwikkelen. Met enig spijt denk ik aan mijn fa, die hier uiteraard vandaag graag aanwezig had geweest en door een vroegtijdig overlijden dit vandaag niet kan meemaken. Maar, en in naam van alle vrouwen en in naam van alle mama's, wie moeten wij het meest bedanken? Mijn dank gaat uit naar mijn mama, die ik straks even in de bloemetjes wil zetten om haar te zeggen: dank voor wat u voor mij betekend heeft in het verleden en dank voor wat u nog voor mij zult betekenen in de toekomst. Aan eenieder hier aanwezig zeg ik: *ab imo pectore*, uit het diepste en uit de grond van mijn hart dank ik jullie voor het vertrouwen en ik hoop dat dit een goede, vruchtbare samenwerking mag zijn voor de toekomst. Mijn deur, heb ik gezegd, staat open voor eenieder en niet alleen voor een tas koffie, een drankje, maar voor een gezellige babbel. Bij dezen, laat dit vandaag de aanhef zijn, kan ik jullie uitnodigen, op een mooi banket en een hapje en een drankje. Ik dank jullie voor het vertrouwen.

(applaus)

Mevrouw voorzitter

Dank u allemaal. Men heeft mij zojuist geleerd: humor, jullie wachten toch niet op mij om te beginnen aan het drankje? Anders, bij dezen.

EINDE VAN DE ZITTING